

Neem Ontslag!

Een verzameling van eerder verschenen blogartikelen op de website [Neem Ontslag!](#)

Auteur: Bertil Schaart

Geloof jij dat jouw management het juiste doet?

Laatst werd ik herinnerd aan iets wat lang geleden gebeurde. Ik was net mijn carrière begonnen en moest naar Amerika om een project te starten met mijn collega's ter plaatse. Daar aangekomen werd ik uitgenodigd om te lunchen met de director en een manager. Twee intelligente mensen die aanzien hadden in het bedrijfsleven en daarmee iets bereikt hadden in het leven. Het werd een lunch om nooit meer te vergeten.

Gezichtsverlies

Het was ten tijde van de aanloop naar de tweede Golfoorlog. Amerika had toen al oorlogsschepen ter plaatse en de spanning liep op. Dit was dan ook het onvermijdelijke gespreksonderwerp.

De director vertelde tot mijn stomme verbazing: *“We have to go to war. We can't go back now, otherwise we'll lose face.”* Ik begreep echt niet waarom onschuldige mensenlevens ondergeschikt waren aan gezichtsverlies van hooguit een paar personen. Maar goed, ik was de junior en was bang om een CLM te maken (career limiting move). Ik hield mijn mond dus stijf dicht. Die viel echter pardoos weer wagenwijd open met de opmerking van de manager die er naast zat.

Blind geloof

“We just have to believe Bush is doing the right thing.” Ik keek haar aan en zei verder niets.

Het gesprek ging over politiek en uiteindelijk heeft iedereen daar een andere mening over. Prima. Toch heb ik grote moeite met de houding. En diezelfde houding is nog steeds terug te vinden bij veel bedrijven: *“We moeten maar aannemen dat het management het juiste doet.”*

Kritisch denkvermogen

Individuele werknemers zien echt wel dat er iets fout gaat binnen de organisatie. Toch verschuilen ze zich achter snel het bedrijfslogo. Dat is wel zo veilig en, laten we eerlijk zijn, wel zo makkelijk. Maar elke keer dat je je verstoopt, onderdrukt je ook je kritisch denkvermogen. Je smelt langzaam samen met het denkvermogen van de massa. En dat is niet iets om vrolijk van te worden. Lees maar eens het boek *The Crowd* van Gustav Le Bon, waarin hij beschrijft wat psychology van een mensenmassa beschrijft:

Le Bon claims that there are several characteristics of crowd psychology:
*“impulsiveness, irritability, **incapacity to reason, the absence of judgement of the critical spirit**, the exaggeration of sentiments, and others...”*

Voor mij is dit een van de belangrijkste redenen om zelfstandig ondernemer te worden. Echt niet vanwege het ondernemerschap zelf, wat heel erg uitdagend is, maar vanwege het zelfstandig moeten kunnen denken. En, minstens zo belangrijk, om zelf tot conclusies te komen en dan vooral ook actie te ondernemen.

Doing the right thing

Even terug naar die lunch van toen. Het bedrijf waar ik toen voor werkte had, ironisch genoeg, deze interne slogan: *doing the right thing*. Dat is een heel krachtige, zolang je het maar op jezelf betreft. Doe jij *the right thing*? Neemontslag.nl gaat niet alleen over ontslag nemen van iets waar jij niet

achter staat, maar gaat vooral ook om te kiezen voor iets waar jij voor staat. Dan bereik je pas iets.
Voor jezelf en voor anderen.

Laat deze eens op je inwerken:

Success is achieving the necessary.

Hoe vind je de juiste coach?

Ik heb al eerder over coaches en coaching geschreven. De vraag die tot nu toe onbeantwoord is, en wel vaak gesteld wordt is: **Hoe vind je de juiste coach?** Omdat ik zelf ook gecoached heb, en ook diverse malen de coachee geweest ben, wil ik graag een aantal dingen met je delen die je hopelijk helpen om voor jou de beste coach te kiezen.

1. Wat is je uitdaging?

Allereerst, omkader duidelijk wat je probleem of uitdaging is. Dat helpt je om al een eerste schifting te maken in het grote aanbod. Soms weet je niet eens wat je probleem precies is. En dat is zelf al een probleem (lees: uitdaging).

2. Coach of mentor?

Ik maak graag even een tijdelijk onderscheid tussen het woord coach en mentor. Beide worden vaak door elkaar gehaald. Mijn eigen definitie is verre van veelgebruikt, dus hou dat even in je achterhoofd. Ik zie een “traditionele” coach als iemand die vooral vragen aan jou stelt. Denk daarbij aan vragen als “Hoe voelt dat?”, “Waarom denk je dat?”, “Waarom wil je dat?” en “Wat denk je zelf?”. Dit zijn krachtige reflectievragen en het helpt enorm als je dit samen met een coach kunt doen.

Een mentor in mijn optiek is iemand die naast bovenstaande vragen te stellen, je ook concrete opdrachten geeft, vanuit eigen ervaring tips en trucs geeft en vooral ook achter je aanzit om dingen te doen. Ik ben grote voorstander van mentors, omdat voor mij het actiecomponent essentieel is. Je treedt uit je comfortzone en dat is nodig voor verandering. Reflectie is belangrijk, maar als je er vervolgens niets mee doet, is het verloren tijd geweest.

Nogmaals, dit is mijn definitie. Er zullen ongetwijfeld coaches zijn die in mijn wereld eigenlijk mentor zijn en andersom. En er zullen mensen het niet eens zijn met mijn definitie (laat het weten in de comments!). Voor de leesbaarheid van de rest van dit artikel noem ik vanaf nu weer beide coach – maar hou deze paragraaf in je achterhoofd.

3. Persoonlijke ervaring

Ik denk dat het belangrijk is om te kijken naar de persoonlijke ervaring van de coach. Weet deze persoon wat je hebt meegemaakt? Heeft deze persoon dezelfde problemen overwonnen?

Lange tijd geleden ontmoette ik een coach en ik vertelde waar ik mee worstelde. De coach begon letterlijk te huilen, omdat ze eigenlijk zelf ook midden in die worsteling zat. Ineens was het gesprek omgedraaid en heb ik haar geholpen, omdat ik al veel verder was in mijn proces. Dit klinkt als een bijzonder verhaal, maar het is zeker niet uniek.

Vraag dus om de eigen ervaring van de coach. Iemand die hetzelfde heeft meegemaakt is veel meer waard dan iemand die intrinsiek niet weet waar jij mee worstelt.

4. Accreditatie, lidmaatschap, ...

Ik sprak eens een practioner van de Byron Katie methode. Ze sprak wonderen over deze methode en zag ook alleen maar dat dit de oplossing voor nagenoeg alles. Methodes kunnen krachtig zijn, maar uiteindelijk maken mensen het verschil.

Ik geloof dan ook niet zozeer in methodes of accreditaties, ik geloof liever in personen. Een dergelijke opleiding of lidmaatschap geeft echter wel aan dat iemand geld heeft betaald en een stuk tijd geïnvesteerd heeft. Het zegt daarom niet direct iets over de kwaliteit, maar wel over commitment en hoe serieus iemand is in wat hij of zij doet.

5. Prijs

De prijzen van coaches variëren enorm. Moet je echt naar prijs kijken? Ja, maar met een andere blik. Ik denk dat je vooral ook naar transformatie potentieel moet kijken. En hoeveel kost het je als je niets doet en zo door blijft modderen? Ben jij bereid echt de verandering in gang te zetten die nodig is in je leven? Als je een stukje financiële pijn voelt is er een extra incentive om tot grote(re) verandering te komen. Als het je echt alleen om het geld gaat, dan gaat het niet écht om je probleem waarvoor je hulp vraagt.

6. Persoonlijke klik

Het is uiteindelijk mensenwerk. Je moet uiteraard wel een klik hebben met de persoon. Maar, let op: als je je ongemakkelijk voelt door de vragen die je coach stelt, ren daar niet driect voor weg. Het zou best wel eens kunnen zijn dat dit juist een stuk persoonlijke groei voor je is!

Succes!

Eerst een diploma doen?

Een tijdje geleden sprak ik met een dame. Ze wilde **eerst een diploma halen** als coach en zich dan als ondernemer vestigen. Zonder die opleiding kon ze geen kwaliteit leveren, vond ze. En omdat je als coach over hele serieuze levensvragen moet praten, wilde ze toch eerst het papiertje op zak hebben.

Diploma als excuus

Dit klinkt als een goede weldoordachte reden, maar ik ben van mening dat het beter is gelijk te beginnen. Later kan je zien of die opleiding überhaupt wel nodig is. Die opleiding was voor haar niet meer dan **een excuus om niet te beginnen**. Het was sowieso al onduidelijk of ze zich zo'n cursus kon veroorloven en daarmee had ze al bijna haar **tweedelijns excuus** klaar staan.

En dat is het punt. Ze wilde alles *volgens het boekje* doen. Maar met (zelfstandig) ondernemerschap is er geen voorgeschreven pad!

De waarde van het papiertje

Don't get me wrong. Leren is enorm belangrijk en je moet mijns inziens blijven leren, je leven lang. Maar er zijn verschillende manieren om te leren. Een cursus volgen is een mogelijkheid, maar zeker niet de enige. Je kunt bijvoorbeeld ook boeken over hetzelfde onderwerp kopen. Je krijgt dezelfde informatie. Of, nog economischer, je kunt diezelfde boeken lenen van de bibliotheek.

Fair enough, met een opleiding krijg je meer dan de informatie verstrekt in de boeken. Maar een opleiding valt compleet in het niets met **praktijkervaring!** En waarom zou je jezelf dat niet nu al gunnen? Tony Robbins, één van de beste coaches in de wereld, heeft nooit een coachingsopleiding gevolgd. Hij is succesvol geworden door het gewoon te doen!

Ondernemer worden of ondernemer zijn?

Op een gegeven moment vertelde mijn gesprekspartner dat ze eigenlijk al veel coachingsgesprekken had gevoerd. Geen officiële gesprekken, maar in al die jaren heeft ze al heel wat mensen geholpen en ze waren lovend over haar.

“Weet je, met dat papiertje zoek je in feite naar **goedkeuring** om te mogen coachen. Maar er is maar één iemand die jou uiteindelijk goedkeuring mag geven in jouw leven... **en dat ben je toch echt zelf!**” Ik gaf haar meteen een opdracht mee: “Zorg zo snel mogelijk dat je **testimonials** van die mensen krijgt. Deze mensen kunnen nu al geven wat je hoopt dat het papiertje jou gaat brengen!”

Je hoeft geen coach (of wat dan ook) te **worden**. Dat is een lang proces wat veel tijd en geld kost. Je kunt het ook gewoon **zijn**. En tegelijkertijd kun je dan het leerproces parallel starten om nog **beter te worden**.

“Maar er zijn al duizenden coaches!”

“Ik wil het zo graag, maar mijn man zegt dat er al duizenden coaches zijn.” Dat ik hoor vaak van mensen die graag coach willen worden. Tijd om het beroep coach eens onder de loupe te nemen.

Zielige mensen met problemen

Ik weet nog hoe beschaamd ik me voelde toen ik mijn eerste zelfhelpboek kocht. Ik stond in een boekenwinkel en zag het boek van De Kracht van het Nu van Eckhart Tolle. Ik had van mensen gehoord dat het zo'n goed boek was. Mijn ego vond dat ik dit soort boeken helemaal niet nodig had: "... die zijn namelijk voor zielige mensen met problemen". Tegelijkertijd voelde ik me, diep van binnen, precies dat, **zielig met problemen**. Ik pakte het boek en onderweg naar de kassa griste ik snel nog een Economist om die bovenop het boek op de toonbank te leggen. Een laatste poging van mijn ego om de schijn op te houden.

Toen ik eenmaal begon te lezen, raakte Eckhart de ene gevoelige snaar na de andere. Tranen biggelden over mijn wangen. Eindelijk kreeg ik bevestiging dat ik niet de enige was. Het werd me duidelijk dat ik wel wat hulp kon gebruiken. Sindsdien heb ik, af en aan, met verschillende coaches gewerkt. Het is fantastisch om te sparren over je gedachtes, gevoelens en je plannen met iemand die aan de zijlijn staat. Een coach kan, veel makkelijker dan jijzelf, het kaf van het koren scheiden en je focus op scherp houden.

Groeiende vraag

Men vindt het gelukkig steeds normaler om een coach in te schakelen. Niet zo gek eigenlijk gezien de verwarrende wereld waarin we leven. Ik geloof daarom ook zeker dat er **een groeiende vraag naar coaching** is. Bedrijven schakelen ook steeds vaker coaches in voor de werknemers. Dat is goed nieuws voor wie coach wil worden.

Teveel coaches?

Maar tegelijkertijd is er een **nog harder groeiend aanbod aan coaches**. Er zijn al heel veel coaches in het land en waarschijnlijk meer dan de vraag. Veel coaches hebben dan ook moeite om rond te komen. Dat is absoluut een feit en dat moet je je zeker beseffen als je dat pad in wilt gaan. Het zal zeker uitdagend zijn. Maar is dat reden genoeg om het niet te doen? Ik denk het niet!

Waarom ben je coach?

Veel coaches zijn coach geworden omdat ze na een lange zoektocht erachter gekomen zijn wat ze nu écht willen. En het komt neer op iets heel simpels: “Ik wil gewoon mensen helpen!” Een heel nobel streven waar ze een heel goed gevoel bij hebben: “Zo ben ik!”

De échte reden

Maar ik heb nieuws voor deze mensen. Ik geloof namelijk dat **ieder mens** het intrinsiek in zich heeft om anderen te helpen. Zo zitten we in elkaar. In feite gaan alle beroepen over het **helpen van anderen**. Een verkoper **helpt** een klant aan een oplossing voor zijn probleem. Een accountant **helpt** de ondernemer aan inzage in de financiële stand van zaken. Een fietsenmaker **helpt** mensen aan gezonde en groene mobiliteit. Het gaat om anderen te helpen. Je zou bijna kunnen zeggen dat iedereen al coach is.

Echter, het sociale construct waarin we leven duwt ons in andere richtingen en dat zorgt voor de *disconnect* met jezelf. Als je jezelf niet helpt bij jouw vorm van “coaching”, dan gaat het mis. En na jaren van innerlijke strijd en discussie, hebben sommigen het lef om dat los te laten (dat heet ontslag nemen, waarvoor hulde!).

De realisatie dat je andere mensen wilt helpen brengt je in feite niet anders dan terug naar het fundament van wie je bent als persoon. Het gaat dus vooral om jezelf! En dat is precies de reden waarom ik mensen aanmoedig die coach willen worden!

Gateway naar iets nieuws

Ik zie coaching als een *gateway* activiteit. Je helpt mensen die zoekende zijn op een pad dat jij eerder bewandeld hebt. Dat is geweldig, maar, nog belangrijker, **je helpt ook jezelf**. Coaching is een vehikel voor zelfontwikkeling. Het helpt jou verder in je leven en je werk. Dat kan coaching blijven zijn, maar het opent vele andere deuren die misschien nu gesloten voor je zijn, of zelfs onzichtbaar. Coaching is geen eindstation, het is slechts een begin. Als jij jezelf niet blijft ontwikkelen, hoe kun je dan anderen goed helpen?

Juist door mensen te helpen help jij jezelf. En jezelf helpen... dat moet je nooit uitstellen. Daar kan (en moet!) je nu al mee beginnen!

Waarom je verplicht vrij moet zijn

Vorige week was het Bevrijdingsdag in Nederland. Op deze dag vieren we de bevrijding van de bezetting in Nederland en het toenmalig Nederlands-Indië. Op deze 5 mei staan we ook stil bij de grote waarde van **vrijheid, democratie en mensenrechten**.

Kleine vakantie

Ik heb van dit lange weekend gebruik gemaakt om met een paar vrienden te reizen door Frankrijk. We bezochten een klein dorpje, Oradour-sur-Glane. Op 10 juni 1944, een paar dagen na D-day, werden 645 inwoners vermoord door de bezetter en hun huizen werden verwoest. De ruïnes van het hele dorp zijn sindsdien ongemoeid gelaten en toegankelijk voor het publiek. De restanten van de gebouwen zijn stille getuigen van de verschrikkingen die zich daar hebben afgespeeld. Voor meer info: https://nl.wikipedia.org/wiki/Bloedbad_van_Oradour-sur-Glane

“Hoe kon dit gebeuren?”

Terwijl ik daar rondliep vroeg me af hoe mensen in staat kunnen zijn zoiets verschrikkelijks te doen. “Wat gaat er dan in je hoofd om?” Het antwoord kreeg ik vrij snel. Bij de uitgang van de expositie waren nog een aantal foto's en teksten te lezen. Eén ervan viel me op. Het was een quote van Claude Roy, een franse dichter:

Oradour was not a crime due to madness but the logic of a system.

Deze quote raakte me enorm. Ik denk dat het namelijk volledig waar is en uitleg geeft hoe dit soort dingen kunnen gebeuren...

Het heeft niets met de individuen te maken en tegelijkertijd juist wel.

Startpunt: jezelf

Laten we allereerst eens kijken naar wat er zoal in ons eigen hoofd rondgaat. Wat we zeggen wat we denken is namelijk niet de volledige waarheid. Iedereen heeft zieke en nare gedachtes. Misschien heb je bijvoorbeeld wel eens het idee gehad iemand van het perron te duwen, een hond te schoppen of keihard te schreeuwen tijdens een begrafenis. Ineens zo'n hele gemene, verwerpelijke gedachte, zomaar uit het niets.

Die gedachtes, zogeheten *intrusive thoughts*, hebben we allemaal. Waarom we dit hebben en waar dit vandaan komt is onderwerp van discussie. Het wordt wel aanbevolen die gedachtes niet te onderdrukken; accepteer dat dit normaal is voor ieder mens. Onderdrukking zou leiden tot juist meer van deze gedachtes. Echter, je moet deze gedachtes vooral NIET tot uitvoering brengen! Laat ze lekker in je hoofd passeren en ze verdwijnen weer snel.

Gedachtes die acties worden

Die gedachtes zijn niet schadelijk zolang ze maar gedachtes blijven. Het wordt echter een probleem als je omgeving of de autoriteiten je goedkeuring geven voor het uitvoeren van dergelijke gedachtes, of ze nu van jezelf zijn of dat het de gedachtes zijn van anderen.

Milgram's experiment

Diverse psychologische experimenten hebben aangetoond dat “normale” mensen schrikbarende en bizarre dingen kunnen gaan doen, zolang de omgeving of context onder controle is door anderen. Het experiment van Milgram liet bijvoorbeeld zien dat sommige deelnemers met gemak overgingen tot het (vermeend) **electrocuter van andere mensen!** Een heel interessant onderzoek om meer over te lezen.

Conformiteit experiment

Of wat dacht je van het experiment van Solomon Asch naar de conformiteit van mensen. Participanten in het onderzoek kregen telkens een kaart waarop een lijn stond. Vervolgens kregen de participanten nog een kaart waarop drie lijnen stonden met de letters a, b en c. De participanten moesten vervolgens de vraag beantwoorden welke lijn op het tweede kaartje overeenkwam met de lijn op het eerste kaartje. Hoewel het juiste antwoord overduidelijk te zien was, kozen deelnemers toch vaak voor de mening van de groep.

Dit kwam omdat de andere “participanten” (in werkelijkheid collega's van Asch) allemaal hetzelfde, verkeerde antwoord gaven. Een alarmerend aantal participanten gaf het verkeerde antwoord en volgde daarmee de groep in plaats van hun verstand.

Waanzin en systemen

Waanzin kan groeien als er een onderliggend systeem aan ten grondslag ligt waar schrikbarende ideeën kunnen gedijen. Absoluut. Maar ik denk niet dat een objectieve vergelijking tussen systemen het antwoord kan geven. Er is meer aan de hand.

Besef

Een systeem is niets anders dan een **groep mensen** die volgens een bepaalde manier handelen. Een discussie over welk systeem het beste is (of het minst slechte) is minder relevant. Het gaat er juist om dat je beseft dát je in een systeem zit en dat een systeem imperfect is en een zeer grove reductie van de realiteit.

Je kunt niet om systemen heen. Systemen helpen om ons beter te organiseren en meer te bereiken. Door in een systeem te werken, draag je bij aan die vooruitgang. Maar systemen moeten nooit onderdeel van jou als individu worden. Daar bedoel ik mee dat je je gevoel, en wie je écht bent, nooit ondergeschikt moet maken aan de grillen van superieuren / het systeem. Je moet er ten alle tijden kunnen (én durven) uitstappen. En dat is wat ik noem “**ontslag nemen**”.

Als jij je in een situatie begeeft waar je merkt dat wat je moet doen conflicteert met je authenticiteit, dan is de keuze aan jou. Dit ontslagnemen heeft dus niets te maken met of je nu werknemer, ondernemer of werkeloos bent. Het gaat om de **mindset** en je eigen normen en waarden.

Leven in vrijheid

We leven in een land waar we vrij kunnen denken, praten en handelen. Dat is een groot recht! **Maar ik denk dat het evenwel een grote plicht is.** Je hebt de plicht om vrij te denken, te praten en te handelen.

Dit is de plicht naar jezelf, én naar de samenleving. Het is een verplichte keuze die je maakt, elke dag weer.

“Vergeet alles wat ik gezegd heb!”

Een half jaar geleden sprak ik een vriend van me. Hij zat toen diep in de put en kwam langs om eens over zijn leven te praten. Alles zat hem tegen. Erg ongelukkig op zijn werk: zwaar overgekwalificeerd, onderbetaald, ondergewaardeerd. Uit zijn privé leven kon hij ook geen blijdschap halen.

Peptalk

Ik heb hem een peptalk gegeven en uiteraard aangemoedigd om ontslag te nemen. Over het nemen van je **eigen verantwoordelijkheid** en vooral ook dat dat helemaal niet leuk is... maar wel broodnodig. Het raakte hem.

Maar ik sloot af met het volgende: “Wat ik vertelde kun je intellectueel goed begrijpen. En hoewel confronterend, je bent het er ook mee eens. Maar zorgt dat voor verandering? Val je niet snel weer terug in oude patronen? Nee, voor verandering is echt meer nodig. Verandering is ook actie nodig. **Vergeet daarom alsjeblieft alles wat ik heb gezegd** en doe slechts één ding voor mij.”

“**Neem vanaf nu elke ochtend een ijskoude douche.**” Hij keek me vreemd aan.

Het werkt echt!

Laatst sprak ik hem weer. “**Het werkt écht!**” riep hij verrukt. Hij had ontslag genomen. Kreeg vervolgens al snel een uitzendbaan bij een grote organisatie. En kreeg daar na een aantal maanden een **permanente baan aangeboden!** Wat een wereld van verschil. En dat allemaal door koude douches. Ja, dat mag je best vreemd vinden!

Ik doe het nu al langer dan een jaar en ik merk zo’n enorm positief verschil in **mijn energie, mijn mentale weerbaarheid en gezondheid**. Zo werd ik vroeger elk jaar geveld door een griepvirus, afgelopen jaar niet! Ook als ondernemer heb ik een superjaar gedraaid.

Mentale overwinning

Door elke ochtend koud te douchen train je jezelf letterlijk elke dag om niet zomaar te kiezen voor comfort, maar juist voor groei. Je gaat de pijn niet uit de weg. Elke ochtend beleef jij een **mentale overwinning**. En als je daar de dag mee start, dan gaat de rest van de dag ook stukken beter. De verandering begint in je hoofd.

Ieder jaar beginnen mensen met goede voornemens. Het jaar daarop beginnen ze met precies dezelfde voornemens. Is dat je ook vaak overkomen? **Gooi dan al je goede voornemens overboord!** Je hoeft slechts elke dag minstens een minuut die blauwe knop open te draaien. Succes verzekerd!

Ontslag nemen om schoonmaker te worden?

Alsof er iets in de lucht hangt! Afgelopen dagen heb ik van veel vrienden en kennissen te horen gekregen dat ze ontslag gaan nemen of al hebben genomen. Altijd leuk nieuws natuurlijk en vooral ook als ik hoor dat ik een bijdrage heb geleverd in hun besluit. Steevast vraag ik naar de beweegredenen of trigger om nu (eindelijk) de stap te nemen.

Qua woorden verschillen de antwoorden, maar ze bevatten allemaal dezelfde essentie: *“Dit kan ik zo niet langer toestaan in mijn leven.”* En wat doe je dan vervolgens? Juist, ontslag nemen. Logisch toch?

De stem

Als je op je werk dingen doet waar je op tegen bent, dan verloochen je je ware ik. Een stem in je schreeuwt naar je. Je kunt er voor kiezen om niet te luisteren en je aandacht op andere zaken te vestigen. En dat gaat lange tijd goed. Maar de stem gaat niet weg. Die gaat nooit weg.

En dan, op een onbewaakt moment, een moment waar je het het minste verwacht, gebeurt er iets. Meestal iets kleins. Meestal iets onbenulligs, iets nietszeggends. Van buiten gezien dan, want van binnen klinkt ineens diezelfde stem weer luid en duidelijk: **Exit!**

Ontslag is géén oplossing!

Is ontslag nemen dan de oplossing? **Nee!** Het verbaast je misschien, maar ik zie ontslag helemaal niet als oplossing. Ontslag is niets anders dan de meest logische, rationele, misschien zelfs instinctieve reactie. Maar het blijft een **reactie**. Het gaat er vooral om wat je daarna doet: de **actie**.

Wat te doen?

Maar welke actie moet je nemen? Er is een gevaar dat je snel weer in oude patronen gaat treden, ook al heb je de beste bedoelingen.

Kijk eens naar de wereld om je heen. Veel mensen maken zich zorgen over de groeiende vervuiling en geweld. Graag willen we helpen, maar voelen ons al snel machteloos. De problemen zijn zo immens groot. Is het niet allemaal zinloos? Kan je überhaupt wel iets veranderen?

Vervuiling in je hoofd

Ik weet het antwoord daar ook niet op. Wat ik wel weet is dat het essentieel is om eerst de vervuiling en geweld in je eigen hoofd moet oplossen. Je moet je eigen mentale troep opruimen. De grootste producent van de troep in ons leven is ons eigen denken. Ons denken wordt sterkt beïnvloed met wat we elke dag aan het doen zijn.

Als jij dag in, dag uit met tegezin naar je werk gaat, creëer je veel mentaal afval. Je probeert je daarvan af te sluiten door je mentale focus te beperken en je te concentreren op een klein stukje van je mind. Dat stukje kun je schoonmaken, maar je negeert de afvalberg er direct naast. En op een moment stort die berg in. Dat is het moment waarop je die stem hoort.

Een betere wereld

En dat is precies wat ik probeer te bereiken met deze site. Een betere wereld begint inderdaad bij je zelf... in je hoofd. Ontslag nemen is voor mij niets anders dan een flinke schoonmaakactie in je hoofd. En dan kun je pas echt goed beginnen aan de grote schoonmaak die deze wereld zo hard nodig heeft.

5 watch-outs voor startende ondernemers

Ik spreek veel startende ondernemers en ook mensen die graag deze mooie stap willen maken. Vaak vallen ze in dezelfde valkuilen. En hoewel dat leerzame momenten zijn, kost het toch veel tijd, die beter besteed had kunnen worden. Daarom hier een top 5 van **watch-outs voor startende ondernemers**.

1. Kantoortje spelen

Eindelijk is het moment aangebroken. Je hebt je Kamer van Koophandel nummer en je voelt dat je *in business* bent. Een heerlijk moment waar je met volle teugen moet van genieten. Je hebt je eigen bedrijf! Schreeuw het van alle daken, vier een groot feest, hang je inschrijving aan de muur, hoera!

Maar daarna... is het **serieus keihard werken**. Veel startende ondernemers blijven echter in de 'eigen bedrijf'-feeststemming hangen. Ze creëren een kantooromgeving zoals ze gewend zijn. Ze verliezen zich helemaal in merchandise artikelen zoals bedrukte pennen, mousemats, T-shirts, stressballen en noem maar op. Anderen storten zich helemaal op hun website en hebben na drie maanden nog steeds een 'Coming soon' melding. Ze fantaseren over wat ze allemaal zouden kunnen doen als de business eenmaal goed draait. Of ze huren een kantoorruimte op een A-locatie om klanten die ze nog niet hebben te imponeren met nog niet bestaande producten en diensten. Ik moet zelf toegeven: *been there, done that*.

Dit is volgens mij de grootste valkuil voor mensen die voor hun ondernemerschap al jaren werknemer zijn geweest: kantoortje spelen. Als je dit doet, ben je heel erg met de buitenwereld bezig. Je creëert de perceptie dat je groter bent. Nu is er niets mis met marketing en *faking it till you make it*, maar er moet wel een fundament zijn.

Als je nog op zoek bent naar dat fundament, dan moet je in actie komen. Niet lang blijven nadenken. Gewoon dingen proberen. Veel dingen proberen. En ook heel veel falen. Alleen dan krijg je steeds meer inzicht wat voor jou werkt en niet werkt. Schaam je nergens voor.

2. Samenwerkingen

Een geweldig Afrikaans gezegde, waar ik volledig achter sta, luidt:

“If you want to go fast, go alone. If you want to go far, go together.”

Ik ontmoet veel mensen en uit deze ontmoetingen komt vaak energie vrij om samen iets te ondernemen. Daar sta ik altijd voor open, maar in de jaren heb ik veel over samenwerken geleerd. Goede energie is niet genoeg. Er moeten veel factoren juist zijn wil er iets uitkomen. Uiteindelijk is het één persoon die de leiding neemt, of liever gezegd, **moet** nemen. Gebeurt dat niet, dan zal het ook niet van de grond komen.

Misschien dat 4 van de 5 initiatieven tot samenwerken op niets uitlopen. Misschien is het zelf 9 op 10. Verloren moeite zou je denken, maar die ene samenwerking die wel lukt is het volledig waard! Wees daarom niet gefrustreerd als het niet lukt, weet gewoon dat dit kan gebeuren. Geef je volle commitment, maar blijf niet trekken aan een dood paard. Je hebt er alleen maar jezelf mee.

3. Time Management

Er komen veel dingen op je af als startende ondernemer. Je bent de verantwoordelijkheid om te beslissen over je eigen boekhouding, de marketing, contracten, facturering, relatiebeheer, websites en noem maar op. Je kunt dagen, zoniet maanden spenderen om de juiste keuzes te maken. En omdat er zoveel informatie aanwezig is, krijg je snel keuzestress.

Wat is nu echt belangrijk in het ondernemen? **Snelheid.**

Ga voor *good enough*. Ga voor een *Minimal Viable Product*. Optimaliseren kan altijd nog.

4. Kritiek

Als werknemer is je werkwereld eenvoudig. Je hebt één baas en die beoordeelt je. Doe je het goed in zijn of haar ogen, dat ben je goed bezig. Als ondernemer heb je het comfort van die duidelijk totaal niet. Je steekt je nek uit en kunt ineens kritiek krijgen van allerlei kanten. Klanten, potentiële klanten, partners, leveranciers, bezoekers van je website, concurrenten, en zeker ook niet te vergeten, je familie en je vrienden.

Ik heb ook aardig wat kritiek ontvangen met deze site. Dat doet pijn. En vroeger kostte me dat ook veel tijd, omdat ik aan alles ging twijfelen. Elke vorm van kritiek raakte me. En nog steeds uiteraard, maar ik zie het nu ook vanuit een ander perspectief. Het is een mogelijkheid tot verbetering. Het is gratis feedback die je krijgt. En dat is altijd beter dan dat je geen enkele feedback krijgt. Het helpt je om je product of dienst verder te verbeteren.

5. Persoonlijke ontwikkeling

Voor jezelf beginnen geeft je een kans om écht opnieuw te beginnen. Je hebt je vorige leven als werknemer afgesloten. Daarmee heb je afscheid genomen van een hoop dingen die je niet leuk vond, maar je hebt ook afscheid genomen van bijvoorbeeld je status en aanzien van je functie toen. Besef je dit ook en werk aan jezelf. Lees boeken over persoonlijke ontwikkeling. Want uiteindelijk draait jouw bedrijf in eerste instantie maar op één kracht, en dat ben jezelf.

Gebrek aan samenwerking in grote organisaties

Vele handen maken licht werk. Echter, in grote organisaties zie je wel eens het tegenovergestelde. Er zijn genoeg mensen, maar een groot gebrek aan samenwerking. Lees dit verhaaltje maar eens:

**Er waren eens drie mensen: Iedereen, Iemand en Niemand.
Op een dag moest er een belangrijke opdracht worden vervuld.
Iedereen dacht dat Iemand die taak wel op zich zou nemen.
Hoewel Iedereen de opdracht kon vervullen, deed Niemand het.
Daarom werd Iedereen boos op Iemand.
Het was zijn taak en nu had Niemand die uitgevoerd!
Iedereen dacht dat Niemand de opdracht had kunnen doen,
maar Niemand had zich gerealiseerd dat Iedereen juist zo graag wilde.
Aan het einde beschuldigde Iedereen Iemand
omdat Niemand deed wat Iedereen had kunnen doen.**

Hoe je van je pijn je inkomen kunt maken

Geen idee wat me te wachten stond. De overige deelnemers deelden mijn gevoelens. We hadden er in ieder geval wel veel zin in.

Ik was uitgenodigd door mijn verzekeraar om een presentatie bij te wonen van een ex-inbreker. Wij als verzekerden zouden zo kunnen leren hoe we onze huizen beter konden beveiligen tegen inbrekers.

Het was een interessante avond waar ik veel geleerd heb. Het leukste was wel de wandeling door de wijk. De presentator demonstreerde letterlijk hoe makkelijk het is een huis binnen te lopen en iets mee te nemen, terwijl de bewoners nog allemaal thuis zijn! Spannend en leuk, maar vooral ook een eye-opener. De presentator heet Evert Jansen en is blijkbaar een TV bekendheid (ik kijk geen TV). Meer informatie over zijn presentaties vind je hier: <http://www.veiligheid-preventie.nl/>

Opnieuw beginnen

Maar het allermooiste aan zijn presentatie vond ik wel zijn persoonlijke verhaal.

Hij vertelde in alle openheid hoe hij in zijn jeugd van het rechte pad is geraakt en wat de oorzaak daarvan was. Hij vertelde over zijn ervaringen in de gevangenis (zijn leerschool!) en eindeloze reïntegratietrajecten en zijn pogingen om écht opnieuw te beginnen.

De pijn overwonnen

Wat ik zo mooi vind is dat hij zijn grootste pijn, zijn verleden, heeft overwonnen. In plaats van het weg te stoppen, verdient hij er nu zijn inkomen aan. En nu wél op een eerlijke manier. Maar dat is niet alles. Hij reist heel Nederland door en inspireert de hele gemeenschap met zijn verhaal en persoonlijke inzichten.

Voor jezelf beginnen, maar waarin?

Veel mensen die dit blog lezen weten dat ze graag voor zichzelf willen beginnen. Ze weten echter nog niet waarin. Ik adviseer deze mensen om eens hun persoonlijke pijn te bekijken. Ik ben van mening dat iedereen wel een of andere grote worsteling in zijn leven heeft. Die pijn, je grootste vijand, zou best wel eens je grootste vriend kunnen zijn.

Juist de pijn die jij hebt meegemaakt in je leven is iets wat jou uniek maakt. Jij hebt als geen ander ervaringen meegemaakt en oplossingen gevonden. Dat is iets waarmee jij anderen kunt helpen. En als je iets hebt waarmee je anderen kunt helpen, dan is er een kans dat je er ook een inkomen mee kunt verdienen. Ik denk niet dat de ex-inbreker destijds zijn huidige leven voor mogelijk hield. Wel had hij toen een intrinsieke motivatie had om écht te veranderen en opnieuw te beginnen... en dat heeft hij ook gedaan.

Ontstijg jezelf

Waar wacht je nog op? Je hoeft geen business plan te schrijven. Je moet ook niet 'wachten' totdat jouw pijn volledig overwonnen is. Juist door de worsteling jouw vriend te maken, ontstijg je jezelf en haal je de overwinning binnen. Zo simpel eigenlijk... maar je moet wel beginnen.

De krachtige les van een mislukte sollicitatie

Jaren geleden deed ik een sollicitatie bij een internationale start-up in Amsterdam. Ze hadden al een eerste ronde funding binnengehaald. Ze zochten iemand precies met mijn kennis en ervaring. Een perfecte match!

Toch heb ik het helemaal verpest. Hoe kon dat gebeuren?

Kat in het bakkie!

De enige oorzaak: ikzelf!

Ik was in die tijd enorm desparade. Ik was naarstig aan het solliciteren en had al zo vaak nul op mijn rekest gekregen. Bij dit bedrijf ging ineens alles goed! Alles klikte.

Ze konden me nog niet aannemen als werknemer, maar eerst als freelancer. Helemaal prima voor mij. Ik wilde gewoon aan de slag. Wat was ik blij. Ik moest nog een paar gesprekken voeren, maar eigenlijk was het nagenoeg rond.

Arrogantie ten top

En toen gebeurde het. Alle frustratie van mislukte sollicitaties die ik had opgebouwd zou ik in één keer kunnen lozen. Eindelijk kon ik mijn eer weer herstellen. En daarom werd ik... arrogant. Verschrikkelijk arrogant.

Ik vroeg een, voor een startup, absurd hoog uurtarief. Ik merkte ook op dat ik het vreemd vond dat op vrijdag om 17:30 bijna niemand meer aanwezig was ("Er moet toch hard gewerkt worden?"). Ik had kritiek op de internet marketing aanpak. Ik had spelfouten ontdekt op hun website. En nog veel meer. Allemaal om te laten zien hoe goed ik wel niet was.

And... it's gone!

En de volgende dag belde de CEO me dat ze geen toekomst meer zag in onze samenwerking. Ik snapte er niets van. En wat deed die afwijzing pijn! Maar het was volkomen terecht, al duurde het lang voordat ik dat inzag.

Inzicht

Ik beschouw het leven inmiddels als een grote leerschool. Er zit heel veel waarde in afgewezen worden. Het forceert je om goed na te denken over wie je wilt zijn en wie je écht bent.

Neem mijn hoge uurtarief bijvoorbeeld: ik had toen ook genoeg genomen met de helft... of zelfs een kwart! Het leek me zo'n gaaf bedrijf om voor te werken. Maar ik was ook geprogrammeerd om er zoveel mogelijk uit te halen, niet denkende aan de andere partij. Ik moest zoveel mogelijk laten zien dat ik het meer dan waard was.

Het grappige is, is dat ik dat allang had laten zien in het eerste positieve gesprek. De deal was eigenlijk al rond voor het bedrijf... maar niet voor mij. Mijn beschadigde ego zag eindelijk kans om weer terug te komen. Met alle gevolgen van dien.

Les

Uiteindelijk zag ik in dat ik weer *humble* moest beginnen. Ik had afscheid genomen van de corporate wereld waar ik niet meer in paste. Maar dat betekende ook dat ik weer opnieuw moest beginnen. Écht opnieuw. En dat doet je ego pijn. Maar wie een nieuw begin wilt, moet echt ook een nieuwe start maken!

En dat is het allemaal waard. In je ontdekkingsreis naar wie je écht bent, voel je je steeds krachtiger. Je hebt steeds meer controle over dingen omdat je los durft te laten.

Solliciteren naar banen doe ik niet meer. Maar als ondernemer voer ik veel gesprekken met mensen: om opdrachten binnen te halen, verkoopgesprekken of samenwerkingsverbanden. En daar geldt deze les minstens net zo goed.

Een nieuw leven als ondernemer

Ik kom ze af en toe tegen. Mensen die vroeger jarenlang als werknemer hebben gewerkt, veel hebben bereikt in hun carrière, maar toch op straat zijn gezet, omdat ze te oud en te duur werden voor hun bedrijf. Nu werken ze als zelfstandig ondernemer. Niet echt omdat het hun keuze was uiteraard. Maar ze ervaren inmiddels wel het plezier van de vrijheid die ze hebben gekregen.

De kennis en ervaring die mensen hebben opgebouwd is indrukwekkend en veelal goud waard. Echter, die 20 tot 30 jaar aan werknemerservaring... is geen 20 tot 30 jaar aan ondernemerservaring. In grote organisaties leer je namelijk vooral "hoe het hoort". Je leert echter niet hoe je iets volledig zelfstandig, zonder middelen, vanuit het niets, voor elkaar moet boksen.

Nieuwe woorden

Typische carrière woorden als risico nemen, *leadership*, en *running the extra mile* krijgen een compleet nieuwe betekenis in ondernemersland. Sterker nog, ze krijgen andere dimensies.

Als werknemer werk je in een redelijk vastomlijnd kader:

- ⑩ Ja, je kunt wel risico nemen, maar hoe groot is de pijn die je maximaal oploopt?
- ⑩ Je kunt wel sterke *leadership skills* hebben, maar wel binnen de bestaande bedrijfscontext.
- ⑩ *Running the extra mile* doe je vooral voor je baas.

Meer betekenis

- ⑩ Als ondernemer loop je financieel risico. Er is een kans dat het allemaal niet gaat lukken.
- ⑩ Als ondernemer moet je ook *leadership* vertonen op gebieden waar je helemaal geen ervaring, kennis of affiniteit mee hebt.
- ⑩ Als ondernemer is *the extra mile* eigenlijk het minimum wat je moet doen... en niemand die je een schouderklopje geeft.

Een nieuw leven

Is dat het allemaal waard? Ronduit ja! **Je krijgt er je leven voor terug.** Je krijgt de kans om je leven opnieuw in te richten op een manier die bij jou past!

Ondernemen kun je niet leren uit een boekje. Je leert het vooral door het te doen. En dat kan nu al, zelfs als je nog werknemer bent.

De beste manier van beslissingen nemen

Vorige week zat ik even in een dip. Mijn vrouw Blanca, personal power mentor, vroeg wat er aan de hand was. Ik vertelde dat er zoveel dingen gaande waren in mijn hoofd, dat het me allemaal even te veel werd. Ze luisterde aandachtig en zei: “Je hebt helemaal geen probleem. Het enige wat je moet doen is **sneller beslissingen nemen!**”

Ik bekeek mijn To Do lijstje. Verhip! Ze had gewoon gelijk. Een groot gedeelte van mijn stress werd veroorzaakt omdat ik geen beslissingen nam. Ik sprong op en rende naar mijn computer. Binnen 10 minuten had ik mijn hele lijst afgewerkt! Dat was alles wat er nodig was! En ook nog eens heerlijk geslapen die nacht!

Wat een eye-opener!

Hoe neem jij beslissingen?

Sommige mensen willen absoluut de allerbeste optie vinden. Dit zijn de zogenaamde *maximizers*. De anderen, de zogenaamde *satisficers*, hebben een aantal criteria en gaan dan voor de eerste optie die daar aan voldoet.

Je zou denken dat de allerbeste optie vinden de juiste aanpak is. Zo dacht ik blijkbaar ook. Onderzoek heeft echter aangewezen dat *satisficers* gelukkiger zijn dan *maximizers*.

En daar zijn twee redenen voor:

- ⑩ Mensen die het allerbeste willen zijn **bang om spijt te krijgen**. Als je de allerbeste baan wilt vinden, en je hebt een slechte dag, dan denk je dat er nog een betere baan elders is. Heb je moeite met het nemen van beslissingen, kies dan wanneer je gaat kiezen.
- ⑩ Ten tweede, *maximizers* **vergelijken zichzelf vaak met anderen**. Als je het allerbeste wilt, ga je vanzelf vergelijken. Deze (verborgen) jaloersheid kan je aardig ongelukkig doen voelen.

Wat kies je?

Kun je leren om *satisficer* te worden? Kun je leren om voor goed genoeg te gaan?

Ja, dat heb ik bewezen. Maar je moet wel de keuze maken om *satisficer* te worden. En daar moet je niet te lang over nadenken! Gewoon doen!

Genieten van je ellende

Het waren slopende dagen. Het was stil in huis. De uren tikten langzaam voorbij. Mijn ogen waren gefixeerd op de telefoon. Ze konden elk moment bellen.

Ik wachtte op het verlossende antwoord of ik die baan kreeg. Ik had al zoveel sollicitaties gedaan die op niets uitgelopen waren. Ik was de wanhoop nabij. Wat voelde ik mij ellendig. Dit kon niet langer doorgaan zo. Ik moest gewoon die baan hebben.

Ringgg!!

Toen... de telefoon! Ik keek naar het nummer. Dat zijn ze! Help! Ik moet opnemen. Mijn vinger op de groene knop. En... ik nam niet op en liet de telefoon over gaan!

Menselijk gedrag

Ik ben erg geïnteresseerd in het gedrag van mensen en in het bijzonder wel mijn eigen gedrag. Bovenstaand verhaal is mij diverse malen gebeurd. Waarom pakte ik uiteindelijk niet op?

Angst

Een simpel antwoord is angst. Ik durfde niet! De pijn van het ontvangen van weer een afwijzing was zo groot dat ik liever eerst naar een voicemail luisterde. Dat zou al een deel van de spanning weghalen en kon ik me mentaal opladen en moed verzamelen om terug te bellen. Maar er was nog een motivatie om de telefoon te laten rinkelen. Een meer sinistere reden.

Toch niet

De andere motivatie is wat ik bij veel mensen tegenwoordig zie terugkomen. Als ik ze spreek over het eigen heft in handen nemen, ontslag nemen, of ondernemer worden, dan worden ze razend enthousiast. Ze realiseren dat het zo écht niet langer kan doorgaan. Dat ze al die tijd doodongelukkig zijn geweest. Dat er nú actie nodig is. En toch voel ik meestal dan al aan dat ze die stap toch niet gaan maken.

Veilig en vertrouwd

Weet je, wij mensen zijn vreemde wezens. Onbewust zijn we altijd bezig om onze omgeving vertrouwd te maken. Dat hoeft niet alleen een fysieke plaats te zijn, veelal is het ook een state of mind. Naarstig op zoek naar een thuisbasis. En wat is dan precies een thuisbasis?

1. Een thuisbasis is **veilig en vertrouwd**.
2. Een thuisbasis is een omgeving waar **je weet wat je kan verwachten**.
3. Een thuisbasis is een omgeving waar **geen veranderingen** gebeuren.

En deze drang is zo sterk, dat het volgende gebeurt:

Hoe ellendig het ook moge zijn, we vinden altijd weer comfort in onze eigen misère!

Laat dat even tot je doordringen.

Het comfort van ellende

De menselijke geest is steeds op zoek naar patronen en terugkerende elementen en het voelt zich daar prettig bij. Dat gebeurde mij ook. Hoewel ik diep ongelukkig was, was ik er inmiddels wel gewend aan geraakt. Ik had er, onbewust, een zeker comfort in gevonden. De vele ellendige dagen noemde ik box days: dagen waarop ik het liefst in een doos in de hoek zou kruipen en mij afsluiten van de rest van de wereld. Samen met al mijn verdriet. Stiekem best gezellig – hoe idioot het idee ook was!

En dit zie ik mensen zo vaak doen. Iemand vertelde mij ooit: “Elke dag dat ik zo doorga sterf ik een beetje.” Met zo’n statement zou je verwachten dat direct grote stappen worden gemaakt. Toch niet. Elke dag een beetje sterven is na verloop van tijd ook een patroon en voelt... veilig en vertrouwd!

Word wakker!

Wat ik nodig had was een **wake up call**... (maar die zou ik toch niet opnemen!) Wat ik gelukkig wel deed was lezen. Veel boeken lezen. Zo las ik het inspirerende boek Awareness van Anthony de Mello. Daarin vertelde hij dat mensen helemaal niet gelukkig willen zijn. Dat mensen helemaal geen oplossing willen hebben voor hun problemen. Dat we eigenlijk allemaal gek zijn. En dat we daarom vooral moeten ontwaken. En daar ben ik het sinds het lezen van zijn boek helemaal mee eens.

Boekentips

De vakantie staat voor de deur. Een ideale tijd om jezelf op te laden. Hier is een lijst met boeken die ik erg krachtig vind:

1. Awareness - Anthony de Mello

Geweldig inspirerend boek! Beter dan koffie om wakker te worden!

2. De kracht van het nu - Eckhart Tolle

Verschrikkelijk om te lezen. De foto van de auteur stond me niet aan en ik verwachtte een typisch self-help boek. Eenmaal uitgelezen legde ik het weg en was verbijsterd dat mensen dit zo'n goed boek vonden. Echter, de weken daarna realiseerde ik me dat Eckhart de ene home-run na de andere had geslagen. Een echte aanrader!

3. Man's search for meaning - Viktor Frankl

Heb ik al vaker over geschreven. Must read!

4. The Brain that changes itself - Norman Doidge

Superinspirerend boek over de plasticiteit van onze hersenen. We kunnen veel meer dan we denken!

5. Screw it, let's do it - Richard Branson

Richard is een geweldig zakenman, maar als auteur vind ik hem magertjes. Het boek lijkt in elkaar geflanst. Maar dat doet geen enkele afbreuk aan de kracht van de verhalen die hij vertelt. Erg motvierend! Screw it, just read it!

Het grote geheim van werken: maak jezelf overbodig!

Laatst sprak ik voor een groep mensen over Neem Ontslag! Alvorens ik het woord kreeg, werd er een voorstelrondje gedaan, zodat ik wist wie er in de zaal zat. Toen gebeurde iets leuks!

De eerste persoon sprak: “Mijn naam is Kees en ik nam 3 jaar geleden ontslag.” De tweede zei: “Ik ben Arie en vier jaar geleden heb ik ontslag genomen.” De derde: “De naam is Piet en heb 10 jaar geleden ontslag genomen.” Het rondje ging zo verder. Maar liefst 19 van de 20 aanwezigen had al ontslag genomen! Ik grapte: “Ik ben klaar hier, missie geslaagd, fijne avond verder!”

In de zaal was bijna iedereen ondernemer. Makkelijk scoren zo, zeker in vergelijking met de presentatie die ik eerder dit jaar hield. Ik hoefde niemand meer te overtuigen: ik was in feite al klaar voor ik begon. Het bracht me wel op een inzicht wat ik hier met je wil delen.

Is steeds beter wel beter?

In ons werk willen we alsmar beter worden. We zoeken naar manieren om nog efficiënter te zijn en nog betere resultaten te halen. Ik ben daar zelf ook grote voorstander van. Uitdagingen helpen je om te groeien als persoon. Maar is altijd beter willen worden eigenlijk wel beter? Ik denk van niet. Je moet je namelijk te allen tijde bewust zijn van **het grotere kader** waarin je je werk doet. Ik zal een voorbeeld geven.

Parkeren

Ik woon in Amsterdam. Parkeren in deze hoofdstad is erg prijzig. Het onderliggende probleem is simpel. Teveel auto's, te weinig parkeerplek. De ruimte in de stad is beperkt. De oplossing is eveneens simpel. Door voor parkeren te laten betalen, creëer je een barrière waardoor meer mensen gaan zoeken naar alternatieve vormen van transport.

De parkeerwachters zijn flink met de tijd meegegaan. Ze rijden alle straten van de wijk rond met scanauto's die kentekenplaten herkennen en direct kunnen controleren of die auto er mag staan. Mag de auto er niet staan, dan wordt automatisch een elektronisch berichtje gestuurd naar een parkeerwachter op een scooter die vervolgens naar de locatie rijdt en een boete uitschrijft.

Als technolieliefhebber vind ik dit fantastisch. Uitermate efficiënt, kostenbesparend en weinig foutengevoelig.

Echter, deze doelstelling, het oplossen van het parkeerprobleem, lijkt al jaren vergeten te zijn. Een private organisatie heeft deze controlerende functie gekregen en handelt met winstbejag. Lagere kosten betekent meer winst. Er is geen enkele *incentive* om het originele parkeerprobleem op te lossen. Het bedrijf wil overleven. Sterker nog, **het bedrijf is er juist bij gebaat dat dit probleem zo lang mogelijk blijft bestaan!**

Lekker gewerkt?

Ik zie ze soms. Zo op de hoek van de straat, een parkeerwachter op zijn scooter, wachtend op een berichtje. Het lijkt me een rotbaan. Je maakt mensen niet blij met het resultaat van je werk, je wordt met de nek aangekeken en ondervindt waarschijnlijk veel agressie. Kun je aan het eind van de dag zeggen dat je ‘lekker gewerkt hebt?’ De enige justificatie zou zijn: “ik moet toch geld verdienen”. En dat is volkomen terecht natuurlijk!

Meta-niveau

Het parkeerwachter voorbeeld is hopelijk duidelijk. Maar in hoeverre ben jij, als werknemer of als zelfstandige, ook in een dergelijke situatie? In hoeverre ben jij bezig om een groter probleem op te lossen? Of kom je niet verder dan “ik moet toch geld verdienen”?

Een vriend van mij had een baan gekregen bij een top management consulting bureau. Zijn eerste opdracht was een interessante: het was op dag 1 al duidelijk dat het HR probleem van de klant bij de afdelingsmanager lag. Echter, deze persoon was ook de opdrachtgever. Mijn vriend heeft daar een half jaar gezeten, ‘onderzoek’ gedaan, rapporteren geproduceerd en oplossinkjes in de periferie voorgesteld. Klant tevreden, de baas van mijn vriend tevreden **en het probleem totaal niet opgelost.**

Een boekhouder helpt je om je administratie te organiseren volgens de vele regeltjes. Maar het zijn vooral die regeltjes die de meerwaarde geven aan de boekhouder. Hoe meer regeltjes, hoe beter!

En zo is een dokter vooral gebaat bij veel zieke mensen. Een jurist met geschillen. Een monteur met mechanische problemen. Allemaal bezig om nog efficiënter te werken, maar uiteindelijk altijd in een suboptimale context opereren.

Als je dit verder trekt, zou je nog denken dat we ons zelf vooral bezig houden! Dat is natuurlijk niet zo, maar **veel mensen kunnen hun inkomen verdienen door het in stand houden van het probleem dat ze proberen op te oplossen.**

Gelukkig zijn maar weinig mensen die dit bewust doen, maar er zijn wel veel mensen die dit onbewust doen.

Tijd voor een nieuwe mindset!

Tijd voor een nieuwe mindset! En die mindset is: “Maak jezelf overbodig!” Stel jezelf eens de vraag: “Hoe kan ik mij overbodig maken in de dingen die ik doe?” Daarmee open je de deur naar betekenisgeving. Je kijkt naar het grotere plaatje. Op dit meta-niveau kun je zien waar jouw werk echt toe bijdraagt. Dit is een hele waardevolle en confronterende exercitie.

Een nieuwe wereld?

Misschien ben ik een idealist.

Ik droom van een wereld waarin een dokter kan zeggen dat hij niet meer nodig is.

Ik droom van een wereld waarin een boekhouder kan zeggen dat hij niet meer nodig is.

Ik droom van een wereld waarin een parkeerwachter die zegt dat hij niet meer nodig is.

Ik droom van een wereld waarin een militair die zegt dat hij niet meer nodig is.

Ik droom van een wereld waarin een politicus die zegt dat hij niet meer nodig is.

Als wij zo ons denken kunnen veranderen, kunnen we ons gaan bezighouden met de veel grotere problemen van deze wereld.

Grootsheid

Het vraagt grootsheid. **Grootsheid om jezelf te overstijgen.** Om naar het grotere plaatje te kijken en je af te vragen of je nu echt bijdraagt. En dat is niet eenvoudig, maar er zijn genoeg mogelijkheden.

Dit is bijvoorbeeld de manier waarop ik coach. Ik wil mijzelf zo snel mogelijk overbodig maken. Ik wil niet coachen om het coachen. Veel intakegesprekken eindigen dan ook niet in een aanbod van mij, maar in een aanmoediging van mij: “Je kan het zelf!”

Als je op een meta-niveau naar jezelf kunt (en durft!) te kijken, kom je tot de ontdekking hoe jij echt betekenis kunt krijgen in het werk wat je doet. En wat is er niet mooier dan op dat niveau je doel te bereiken?

En jij?

Hoe sta jij daar in? Deel in de comments wat je werk is, of het als zzp-er of als werknemer is. Is het mogelijk om in je beroep **jezelf overbodig te maken?**

Ik geef alvast de aftrap. Ik hoop dat mijn website overbodig zal worden. Ik hoop dat het evident is dat je mentaal ontslag neemt. Dat je altijd je eigen verantwoordelijkheid neemt. Dan stop ik met deze site, en dan ga ik andere dingen doen.... om mijzelf weer overbodig te maken.

Ik kon wel door de grond zakken... en toen gebeurde dit!

Ik ben met *Neem Ontslag!* begonnen zonder een duidelijk rationeel plan te hebben wat ik er mee wilde. Het was niets anders dan een gevoel wat ik niet onder woorden kon brengen. Toch moest ik er iets mee doen, want ik kon het niet loslaten, hoe idioot het idee mij ook leek. Ik ben er, nagenoeg blindelings, mee aan de slag gegaan.

Uitleggen van een gevoel

Na al die jaren ben ik steeds meer in staat om onder woorden te brengen wat dat gevoel is. Het gevoel is namelijk alleen maar sterker geworden. Het is namelijk hoe ik de wereld zie en voel. Door veel te lezen en te leren, kan ik steeds beter uitdrukken wat het is. Ik kan mijn passie nu beter dan ooit aan mijzelf in woorden uitleggen. Dat wil echter nog niet zeggen dat anderen dat ook begrijpen of volgen.

Zoals je wellicht weet, geef ik af en toe presentaties over *Neem Ontslag!*. Het is een luchtig vrolijk verhaal, mensen vinden het inspirerend en geven me complimenten. Leuk uiteraard, maar ik miste de diepgang, de échte drive waarom ik dit doe. Tijd voor een nieuw verhaal, tijd voor een experiment.

Het experiment

Ik had me aangemeld om een presentatie te geven aan een groep doorgewinterde senior business professionals. Een groep intelligente mensen die actief positieve bijdragen levert aan de samenleving. Allemaal tegen of over de pensioenleeftijd met indrukwekkende staat van dienst. Als er één groep mensen was die mijn diepere boodschap zou begrijpen, dan was het deze groep wel!

De week voor de presentatie kreeg ik koudwatervrees. Ik nam mijn nieuwe verhaal nog eens door. “Dit gaan ze nooit snappen! Zwarte filosofische materie en wereldvisies kun je er niet in 15 minuten doorheen jagen.” Enorme twijfel.

Showtime *gloeps*

Een minuut voor de presentatie. Nog steeds twijfel. Het publiek was er klaar voor. “Zal ik dan toch mijn standaard verhaal doen?” En toen flitste het door mijn hoofd. “Hoe ga je je dan voelen na afloop? Dit is een experiment. Je mag afgaan. Als ik dit moment niet grijp, dan doe ik het nooit!”

Ik begon met mijn verhaal. Het eerste deel was hetzelfde als het ‘oude’ verhaal. Gelach in de zaal. Toen begon ik aan het nieuwe deel.

Aaauuww!!

En wat ik vreesde, gebeurde ook...

Stuk voor stuk zag ik de lichten uitgaan. De mensen keken weg van me. Dit was overduidelijk *weird* voor ze. Ik raakte de hele zaal kwijt, al bij de eerste stelling. Pijnlijk, en ik was maar net begonnen. *Waar is het brandalarm als je het nodig hebt?*

Terwijl ik verbeteren mijn presentatie voortzette, bedacht ik me “Experiment uitgevoerd, geen succes. Dit verhaal moet ik vooral NIET vertellen. Na afloop snel inpakken en wegwezen!” Tien minuten later was ie er eindelijk: de laatste slide...

Een paar beleefdheidsvragen uit de zaal volgde. Niet gerelateerd aan mijn verhaal, maar over ontslag nemen. Daar ging het mij dus niet om! “Nog maar een paar minuutjes en dan kan ik wegrekken!”

Verrassing!

Na het vragenrondeje werd aan de toekomstig voorzitter gevraagd de bijeenkomst te sluiten. Ze stond op en ik was klaar om het genadeschot te krijgen...

Ze keek me aan en spreidde haar armen open. “U bent een man naar mijn hart!”. Alle monden van de zaal, inclusief de mijne, vielen wagenwijd open! De energieke dame vertelde bevlogen vijf minuten lang waarom ze het punt voor punt VOLLEDIG met mij eens was!

Hoe gaaf was dat? Ik heb met mijn verhaal dan wel 20 mensen weggejaagd, maar eentje voor me gewonnen! Ik praatte na afloop nog zeker anderhalf uur door met haar. Inmiddels schrijven we nu samen een boek! Over dat nieuwe boek hoor je binnenkort meer!

Durf te experimenteren!

Wat ben ik blij dat ik tóch mijn nieuwe verhaal vertelde. Het was pijnlijk, maar nog steeds minder pijnlijk dan als ik mijn ‘gewone’ verhaal had gedaan en een blije zaal had achtergelaten.

Je moet in je leven af en toe experimenteren durven te doen. Je weet dat het fout kan gaan. En soms gaat het ook fout. Maar er is altijd een *silver lining*. Je haalt er altijd iets uit wat je niet verwacht. En dat zou zo maar eens de doorbraak kunnen zijn waar je al jaren naar zoekt.

Wat een simpele vraag met je kan doen

Laatst belde een vriend van me. Hij zat diep in de put. Totaal ongelukkig op het werk en daarmee ook zijn privé leven. Heel graag wilde hij eens met mij praten over zijn carrière. Uiteraard wilde ik hem helpen. We spraken af om een week later elkaar te ontmoeten en eens een heel goed gesprek te hebben.

Een paar dagen later vroeg hij me of we de afspraak konden verschuiven. Vanwege een feestje. Prima voor mij, prikken we toch een andere datum? Echter, de dagen die ik voorstelde kon hij ook niet. Een sportevenement. Een familie-uitje. Borrel met collega's. Voetbalwedstrijd.

Een heel belangrijke vraag

En op dit soort momenten komt bij mij een vraag bovendrijven. Een hele belangrijke vraag. Ik stel mijzelf deze vraag heel vaak.

Het lijkt wel een magische vraag, wat het maakt altijd iets in me los...

Het is een hele simpele vraag. Hij luidt:

“How bad do you want change?”

Ik zou het niet eens goed kunnen vertalen in het Nederlands, maar de boodschap is kraakhelder.

Ruimte maken

How bad do you want change? Als jij verandering wilt, als je écht verandering in je leven wilt, dan moet je er ook voor gaan. Dan moet je er ruimte voor maken. *No matter what*. Dat betekent dus ook dat je dan dingen moet opgeven.

Mijn vriend vertoont in feite vluchtgedrag. Tuurlijk, als je ongelukkig ben, dan wil je heel graag naar een feestje, borrel of lekker sporten. Dat ontpant. Maar het helpt alleen voor het moment. Een dag later is er niets veranderd.

We zijn altijd op zoek naar de een snelle oplossing. En dankzij de vooruitgang zijn er ook veel *quick fixes* voor ons beschikbaar. Helaas, of misschien gelukkig maar, zijn er geen quick fixes beschikbaar voor je innerlijk. Daar moet je écht voor werken.

Comfort versus groei

Toch is het ook weer niet moeilijk. Het gaat namelijk om keuzes maken. Kies je voor comfort, of kies je voor groei? Comfort is prettig. Het is leuk, sociaal geaccepteerd en geeft je een goed gevoel. Maar ook een dieper onderliggend gevoel van leegte.

Kies je voor groei, dan kies je eigenlijk voor 'pijn'. Het is de pijn die je voelt als je besluit om niet naar het feestje te gaan, maar om in de avonduren bij te gaan leren. Het is de pijn die je voelt als je besluit niet op vakantie te gaan, maar je geld te investeren in een coach. Het is de pijn die je voelt als je dat zelfhelpboek openslaat, terwijl je eigenlijk liever op de bank TV had willen kijken.

Er is maar één iemand die jou écht aan een beter leven kan helpen. En dat ben je zelf. Je hoeft alleen maar te besluiten voor groei te gaan.

Eigen verantwoordelijkheid

Het maakt mij niet uit of je werknemer of ondernemer bent. Het gaat er om dat je zelf de verantwoordelijkheid neemt. Die verandering kan je nu per direct mee beginnen.

Lees nog eens mijn blog over koud douchen bijvoorbeeld. Daarmee train je jezelf letterlijk elke dag om niet zomaar te kiezen voor comfort, maar juist voor groei. Je gaat de pijn niet uit de weg. Elke ochtend beleef jij een mentale overwinning.

Ook ik sta daar elke ochtend. De blauwe of rode kraan? En net op het moment dat het excuus-circus begint in mijn hoofd, stel ik mij weer die ene vraag: How bad do you want change? En vervolgens laat ik het ijsskoude water stromen.

Seriously, how bad do you want change?

20 signalen dat je misschien beter ontslag neemt

Twijfel je over ontslag? Heb je het gevoel dat je iets mis op je werk? Hier zijn 20 signalen die je vertellen dat je misschien beter ontslag kunt nemen.

1. Je leert niets meer

Leren eindigt niet op school, dat doe je je hele leven. Als je niets meer leert op je werk, dan is de uitdaging verdwenen.

1. De passie is verdwenen

Toen je begon leek het wel of de wereld aan je voeten lag. Alles ging vanzelf, want jij zat in de flow. Nu de passie verdwenen is, lukt het ook niet meer om in de flow te geraken en lijkt alles lastig en moeilijk.

1. Je skills kun je niet gebruiken

Niets is zo frustrerend om niet in je kracht te kunnen staan. Als jij je skills niet kunt gebruiken, dan is het zaak dat je ander werk vindt.

1. Je past niet (meer) in de bedrijfscultuur

Je verandert als mens. Naarmate je ouder wordt kijk je anders tegen dingen aan. Waar jij vroeger qua werk nooit over nadacht, krijg je nu gemengde gevoelens bij de dingen die je doet.

1. Je baas is een #@\$%

Het kan zo maar gebeuren dat je baas en jij elkaar niet liggen. Als je de werkrelatie niet kunt verbeteren, dan is ontslag nemen zeker een optie.

1. Het gaat slecht met je bedrijf

Let goed op de voortekenen. Hoe goed gaat het met de verkoop? Wordt er gesneden in de kosten?

1. Niemand luistert naar je ideeën

Als er niet naar jouw goede ideeën geluisterd wordt, zul je snel de motivatie verliezen om de extra mijl te gaan.

1. Je hebt weinig respect voor je leidinggevende(n)

Als je geen respect meer kunt opbrengen voor leidinggevend(en), dan is dat een signaal dat jij het beter weet en kan. Als jij die kans niet krijgt om dat te doen, dan is het zaak om iets anders te gaan doen.

1. Je krijgt geen terugkoppeling over het werk dat je doet

Elk mens heeft feedback nodig. We willen graag horen of we het goed doen. Krijgen we dat niet, dan ben jij aan zet om die radiostilte te verbreken.

1. Je leeft voor de weekenden

Als je voelt dat je alleen leeft in de weekenden, dan is het tijd om iets anders te zoeken.

1. Je hebt gezondheidsproblemen door stress

Je lichaam roept je tot de orde. Zo doorgaan is destructief voor je lijf en je leven!

1. Je persoonlijke relaties lijden onder je werk

Als de kwaliteit van de relatie met je partner, familie en vrienden hard achteruit holt vanwege je werk, denk dan goed na waar je het uiteindelijk voor doet.

1. Je hebt meer verantwoordelijkheid gekregen, maar niet meer salaris

“We zijn zo blij met je dat je je nog harder mag werken”. Meer verantwoordelijkheid is prachtig, maar wat kost het je?

1. Je collega's beginnen ontslag te nemen

Als je collega's stuk voor stuk het bedrijf verlaten, is dat wellicht een teken dat het elders beter zou kunnen zijn.

1. Het bedrijf is altijd bezig met een reorganisatie

Als je altijd maar in een reorganisatie zit, dan is het management team blijkbaar niet in staat om op strategisch vlak de juiste keuzes te maken. Hoe lang wil je op hen wachten?

1. Je hebt een briljant idee voor je eigen bedrijf

Een geweldig idee opent ineens de deuren van mogelijkheden. Je kunt het helemaal zelf vormgeven zoals jij dat wilt.

1. Je wordt benaderd door headhunters

Je bent op de radar van andere werkgevers. Is het totaalplaatje beter?

1. Je wilt niet de baan van je baas

Je wilt graag klimmen op de carrière ladder. Maar wil je wel het werk van je baas doen als je ziet waar hij/zij mee bezig is?

1. Je geeft niets om de producten of diensten van je bedrijf

Als je geen affiniteit hebt met wat jouw bedrijf verkoopt, dan zit je wellicht niet op de juiste plek.

1. Je hebt een slechte beoordeling gekregen

Een slechte beoordeling is niet fijn, maar is bedoeld als stimulans om het beter te doen. Als je daar de mogelijkheid niet toe krijgt, kun je beter elders kijken.

Ik ben dom geweest deze week

Ik ben dom en naïef geweest deze week. Ik liet me meevoeren door mijn emoties en dacht niet goed na. Dat deed pijn. Dit is wat er gebeurde:

Afgelopen week viel het doek voor warenhuis V&D. Na lange tijd van onzekerheid houdt deze bekende winkelketen op met bestaan. 8000 mensen zonder werk.

Dit nieuws maakte me somber en triest. Ik voelde de pijn en stress van de vele gezinnen die geraakt zijn. Tegelijkertijd maakte ik me boos. V&D is volledig uitgebeend door investeringsmaatschappijen.

Hulp

Ik besloot daarom mijn online cursus Ondernemer Worden gratis aan te bieden aan de ‘ontslagoffers’. Grote kans immers dat deze mensen geen baan meer kunnen vinden en daarom aangewezen zijn op ondernemerschap. Mijn cursus helpt juist met het creëren van de juiste mindset, dus in mijn ogen een hele waardevolle cursus voor hen. Dit gratis aanbieden voelde als een soort van Robin Hood actie, louter om te helpen en de mensen een hart onder de riem te steken. Dat ik daarbij omzet derf vond ik van ondergeschikt belang.

Tweet

Het was al laat in de avond toen ik begon te tweeten over mijn actie. “Vanavond de sociale media, daarna op andere wijze deze actie kenbaar te maken.”, dacht ik nog.

Op een van mijn tweets kreeg ik onderstaande response van een mij onbekende dame:

“O nou, nu komt alles goed!?! Sorry, misschien goed bedoeld, maar ontslag nemen is er niet meer bij.”

Dit raakte mij diep. Dit soort opmerkingen trekken mijn energie volledig weg. Deze dame had niet de moeite genomen om op de link te klikken en te lezen waarom ik dit doe.

Pavlov

Nu denk je wellicht waarom ik me daar druk over zou maken, maar ik krijg vaker dit soort pavloviaanse reacties. Pavloviaanse reacties komen van slachtoffers. Het zijn bijna automatische commentaren zonder enige vorm van nadenken, onderzoek of open-mindedness.

Met Neem Ontslag! moedig ik mensen aan zelf hun verantwoordelijkheid te nemen, te allen tijde. Of je nu besluit om ontslag te nemen of niet is voor mij in feite volstrekt irrelevant. En beste dame, nee, natuurlijk komt met mijn actie niet alles goed, maar misschien is het een goed begin.

Slachtoffer?

De reactie van de dame triggerde vervolgens een andere gedachte bij mij. En die is als volgt: “Als je bij V&D werkt, hoe kan je überhaupt nu nog slachtoffer zijn? Het V&D drama sleept al jaren voort en moet je als medewerker niet ontgaan zijn. Al minstens 10 jaar had je de tijd om een plan B te verzinnen! Jammer dat V&D er niet meer is, maar plan B kan nu eindelijk beginnen. In hoeverre

moet je medelijden hebben met iemand die 10 jaar lang geen actie heeft ondernomen? Is dat een slachtoffer?"

Leegtrekken

En mijn boosheid over het leegtrekken van de investeringsmaatschappijen... Tja, als ik heel eerlijk ben, had ik waarschijnlijk precies hetzelfde gedaan als ik daar gewerkt had! Ik heb de Vendex KBB business case en bijbehorende cijfers van 2004/2005 bekeken en het vastgoed was het enige wat V&D enige valuatie gaf binnen de gehele portfolio. De keuze tussen het lange onzekere traject om het weer winstgevend te maken of het korte termijn winst halen uit vastgoed is dan snel gemaakt. En waarschijnlijk deed ik dat ook nog met een goed gevoel, omdat mijn klanten, nederlandse pensioenfondsen nota bene, blij zouden zijn met zo'n snelle ROI.

Anders

Maar... dat is dan ook precies de reden dat ik daar niet werk! **Ik denk anders, ik zie verschillende perspectieven en wil daarin keuzes maken die vooral een groter belang dienen dan wat de taakomschrijving als werknemer inhoudt.**

Weet je, het grote probleem lijkt wel te zijn dat niemand grensoverstijgend wil denken en risico wil lopen.

Het V&D personeel niet...

De investeringsmaatschappijen niet...

De vastgoedverhuurders niet...

De simpele tweet van die dame zette me aan het denken. Ik ben niet meer verder gaan tweeten die avond. De volgende dag heb ik de actie stopgezet. Ik voelde me dom dat ik me puur heb laten leiden door emoties. Maar die dame heeft me ook weer duidelijkheid gegeven.

Ik wil van dienst zijn voor mensen die risico willen nemen. Mensen die wél nadenken. Mensen die écht ergens voor willen gaan. Mensen die écht willen investeren. Mensen die écht hun eigen verantwoordelijkheid nemen. Mensen die nú actie ondernemen. Mensen met een ondernemersmindset.

Zo vind je betekenisvol werk

99% van ons weet niet wat ze graag zouden doen qua carrière. Het komt niet spontaan in ons op zoals dat wel bijvoorbeeld het geval is bij wat je op je boterham zal smeren. We hebben geen roeping of een duidelijke autoriteit die zegt dat we investment banker of bakker moeten worden. Dat wil niet zeggen dat we geen ideeën hebben, maar ze zijn niet helder genoeg in het vinden van **betekenisvol werk**.

Als je zelf geen plan hebt, word je al snel onderdeel van het plan van iemand anders. Als je dat niet wilt, en wel betekenisvol werk wilt, volg dan deze stappen:

1. Schrijf

Schrijf al je losse, vage ideeën op. Denk daarbij niet na over haalbaarheid of geld, dat werkt alleen maar restrictief. In een later stadium kun je daar nog genoeg over nadenken.

Alles wat je leuk vindt om te doen of om te maken. Dat kan van alles zijn en hoeft niet met werk te maken hebben. Hoe langer de lijst, hoe beter.

2. Denk na

Je hebt nu een lange lijst aan woorden zonder enige structuur, zonder logica. Nu ga je nadenken. Veel nadenken. Als je een nieuwe auto koopt, dan denk je ook goed na of dit de juiste auto voor je is. Neem dus ook (kwali)tijd voor het nadenken over jouw leven.

Waarom vind je deze dingen leuk? Wat zijn de achterliggende normen en waarden? Zie je een patroon? Of misschien is het patroon wel dat je geen patroon ziet. Dat betekent ook weer iets, zoals dat je continu uitgedaagd wilt worden bijvoorbeeld.

3. Probeer iets

Op een gegeven moment moet je stoppen met nadenken en gewoon iets proberen. Let wel: Het is lastig om mensen te overtuigen van jouw diensten als je er zelf niet in gelooft. Als je iets probeert, dan ben je zelf niet 100% overtuigd.

Daarom is de *Fake it till you make it* gedachte een hele goede. Het schept vertrouwen in je en dat geeft een impuls om het toch waar te maken. Uiteindelijk maak je zo je eigen waarheid.

4. Wat maakt mensen ongelukkig?

Uiteindelijk is wat je doet een kwestie van vraag- en aanbod. Kijk daarom naar de problemen van mensen? Wat maakt ze ongelukkig? Elke onderneming lost uiteindelijk een probleem van mensen op.

5. Heb vertrouwen

Een gebrek aan vertrouwen is uiteindelijk een misverstand van hoe de wereld werkt. Vertrouw in jezelf. Denk aan de lange termijn. Hoe wil je terugkijken op je leven? Geloof in jezelf. Alleen jij kan waarde geven aan jouw leven in relatie tot anderen. Zo creëer je betekenisvol werk.

6. Geniet

Geniet van je reis. Heb er plezier in. Je bent niet de enige die zoekt, het hoort bij het leven. Geniet van je ups én van je downs.

Doe het, ook al weet je het niet

Doe het, ook al weet je het niet! Als je te lang blijft stil staan bij wat je volgende stap zou moeten zijn, ga je dingen overanalyseren. Je denkt vele stappen verder vooruit. Op zich is dat niet slecht, maar wel als je dat doet bij de 1000-en scenarios waar je aan denkt. Je hersenen raken op drift en je hebt nog meer tijd en rust nodig om goed na te denken wat je zou moeten doen.

Blijf denken

Denken is goed. Denken is essentieel. Maar laten we vooral denken terwijl we **keuzes maken**. Zo kun je vanuit het momentum dat je creëert continu bijsturen. Je kunt het vergelijken met op een fiets zitten. Het is erg lastig op een fiets te zitten als die niet beweegt. Ga je trappen, dan gaat de fiets wel vooruit en heb je een stuur om de juiste richting in te gaan.

Compleet van het padje

Let op! Als je beweegt ga je misschien in de verkeerde richting. Of een richting waarvan mensen denken dat die verkeerd is. Ze denken misschien wel dat je gek bent. Dat je losgeslagen bent.

Helemaal van het padje!

Tja, wat zal ik zeggen... Ze hebben natuurlijk gewoon gelijk!

Als je dat doet ben je inderdaad van je padje!

Want... jij weet waar jouw padje naar toe leidt. Dat gaat namelijk naar het (continueren van het) leven dat je niet wilt! Dus natuurlijk dat je een andere richting ingaat. Waar je precies uitgaat komen weet je niet, maar je weet wel dat je nieuwe dingen tegen gaat komen. *Off the beaten track*, net als met backpacken.

Wanneer?

Wanneer ga jij gek doen?

Heb je een carrière crisis? Goed nieuws!

Zit je in een carrière crisis? Je bent niet de enige! Hier is een van de grootste geheimen van het leven: ondanks alle pogingen mensen die het tegenovergestelde beweren, **weet niemand eigenlijk wat ze aan het doen zijn**.

Maatschappelijke druk

We voelen een grote maatschappelijke druk om duidelijk te weten wat we willen. Het leven is echter helemaal niet zo zwart/wit. En als je dan al iets gevonden hebt dat erg goed bij je past, dan kun je een paar jaar later toch weer in een carrière crisis komen. Je verandert namelijk als persoon en daarmee veranderen je voorkeuren en interesses.

Uiteindelijk zijn we allen op zoek, bewust en/of onbewust, naar betaald werk dat **betekenisvol** is en ook **voldoening** geeft.

Keuze stress

Voor de industriële revolutie bestonden er zo'n 2000 verschillende beroepen. Vandaag zijn er al 500,000, als het niet meer is. Het lijkt geweldig om zoveel meer keus te hebben, maar het tegendeel is vaak waar. De overvloed aan mogelijkheden zorgt voor verlamming: het is juist lastiger te kiezen, omdat de kans dat je de verkeerde keuze maakt vele malen groter geworden is.

Verward zijn door carrière keuzes is simpelweg heel normaal. Of het nu gaat om switchen naar een andere baan of voor jezelf wilt gaan beginnen, je bent niet de enige.

Carrière crisis

Dat je er niet alleen voor staat moet je in ieder geval al een gerust gevoel geven. Maar laat het daar niet bij! Het is aan jouw de taak te vinden wat jou **voldoening** geeft en wat jij voor de wereld kan **betekenen**. Je moet niet wachten op het juiste antwoord voor jou. Dat komt niet vanzelf. Je moet op zoek gaan. Je moet in beweging komen. De reis die je begint gaat je heel veel brengen. En dat kan nog wel eens belangrijker zijn dan het resultaat wat je bereikt.

Mysterie

Wellicht maak je een verkeerde keuze. So what? Het leven is een groot mysterie. Niemand begrijpt precies waarom wij hier zijn. Maar het lijkt (mij althans) hoogst onwaarschijnlijk dat het leven alleen maar gebaseerd moet zijn op consumptie: inkomen verdienen en dat inkomen weer omzetten in je levensonderhoud zodat je weer verder inkomen kunt verdienen en de cirkel rond te maken.

Wat is het leven dan wel? Ik weet het niet. Jij weet het niet. Niemand weet het. Dus... Wat let je nog? **Go and explore!** Je kunt het niet fout doen, want niemand weet wat goed is! Dag carrière crisis!

It's okay not to know all the answers. It's better to admit our ignorance than to believe answers that might be wrong. Pretending to know everything, closes the door to finding out what's really there.

Neil deGrasse Tyson

Evaluatie van het afgelopen jaar

Evaluatie van het afgelopen jaar

Veel mensen houden zich rond de jaarwisseling bezig met hoe ze het nieuwe jaar gaan inrichten. Een nieuw jaar, nieuwe energie en een hoop goede voornemens. Heel goed om te doen natuurlijk, maar veel mensen vergeten daarbij om het afgelopen jaar grondig te evalueren.

Veel bedrijven organiseren rond oud en nieuw een bijeenkomst voor alle medewerkers. Of het nu een kersttoespraak, een eindejaarsborrel of een nieuwjaarsreceptie, de directeur blikt terug op het voorgaande jaar en vertelt wat het nieuwe jaar te bieden heeft.

Thuis

Mijn vrouw en ik, beide zelfstandig ondernemer, houden ook zo'n bijeenkomst voor onszelf. In de woonkamer weliswaar, maar daarom niet minder serieus. We stellen de beamer op, gaan strak in het pak(je), laserpointer in de hand en zo presenteren we onze powerpoint slides aan elkaar. We doen dit aan de hand van het Pecha Kucha formaat, maar daar zijn we niet heel strikt wat betreft de tijd.

De content is vrij in te richten, maar betreft belangrijke zaken als financiën, persoonlijk geluk, mission statement, learnings, groei, highlights (zakelijk en privé), doelstellingen voor het komende jaar. We sluiten per definitie af met een klein feestje, want hoe uitdagend het jaar ook is geweest, er is nooit geen reden voor een *fiesta!* (levenswijsheid van mijn Mexicaanse vrouw).

Waardevolle evaluatie

Het presenteren is leuk, maar het maken van de presentatie zelf is ook heel verhelderend en waardevol. "Wat heb ik allemaal gedaan afgelopen jaar?" vraag je je af. Je bladert door je agenda, duikt in je e-mail archieven, bekijkt social media berichten en foto's. Zo krijg je een heel andere blik op jouw jaar, zowel zakelijk als privé. Onze conscious mind is vooral bezig met de waan van de dag en dat beheerst ons gevoel van dat moment. Door echt tijd te nemen voor jouw persoonlijke evaluatie van het jaar, krijg je een veel rijker beeld.

Kritisch

We geven elkaar ook feedback en stellen kritische vragen. Dat is nodig ook, want we hebben allemaal (jij ook) last van *personal bias* en *cognitive dissonance*. Juist omdat we elkaars levenspartners zijn en elkaar goed kennen, kunnen we dat voor een groot deel afvangen.

Aanraden

Wij doen dit al jaren en we hebben inmiddels al aardig wat mensen aangestoken om onze traditie te adopteren. Ik kan het ieder aanraden. Ben je single, organiseer dit dan samen met een paar vrienden. Door deze evaluatie kun je pas echt constructieve voornemens maken voor het nieuwe jaar.

“Ontslag is het beste wat me is overkomen”

Ontslag is het beste wat me is overkomen

Als ik nieuwe mensen ontmoet en vertel over deze site zeggen ze vaak dat ontslag het beste is wat ze was overkomen. Jarenlang zaten ze vast in hun baan en ineens kwam daar de verlossing. Prachtig om zulke verhalen te horen. Tegelijkertijd roept het ook vragen bij me op. *Waarom hebben zij nooit zelf ontslag genomen?* Ik roep op tot zelf ontslag nemen en, hoe graag ik dat ook zo willen, het is natuurlijk geen revolutionair idee. Toch moeten veel blijkbaar eerst ontslagen worden om door te krijgen dat ze eigenlijk vele jaren eerder ontslag hadden moeten nemen.

Mentale context

Dit heeft niets met intelligentie of intellectuele capaciteit te maken, maar alles met mentale context. Of je nu aan de lopende band werkt of als management consultant de wereld rondvliegt, je mentale context is beperkt. Je werkt voor een baas en die zorgt ervoor dat al jouw activiteiten in het grotere plaatje passen. Maar dat is niet jouw plaatje. En hoe uitdagend je werk ook moge zijn, je werkt aan de toekomst van iets of iemand anders, niet direct aan die van jezelf. Dat jij promotie maakt is voor het bedrijf een opportunistische bijkomstigheid, maar zeker geen core business.

Een nieuw begin

Voor jezelf beginnen betekent dat jij over alles, maar dan werkelijk ook alles beslissingen moet nemen. En dat zijn voornamelijk beslissingen over jezelf. Je maakt bewuste keuzes over zaken die daarvoor nooit bij je zouden zijn opgekomen. Door ontslag krijg je ineens weer een carte blanche. Je kunt alles opnieuw definiëren. En zo kun je inderdaad aan een nieuw leven beginnen.

Zorg dus dat jij degene bent die jou het beste geeft wat je is overkomen!

5 krachtige tips om nu al aan je eigen bedrijf te werken

Nog minder dan 50 dagen en een nieuw jaar biedt zich al weer aan. Kies jij volgend jaar volledig voor jezelf? Begin jij je eigen bedrijf? Hier zijn 5 krachtige tips die je helpen om nu al een je eigen bedrijf te werken.

1. (Heel) vroeg opstaan

Dit is gelijk ook de meest krachtige tip in deze lijst. Met 'vroeg opstaan' bedoel ik niet 6 uur 's ochtends. Ik bedoel 4 uur in de ochtend, of liever nog eerder zelfs. Dit zijn de gouden uren. Je hebt geslapen, je hoofd is helemaal tot rust gekomen. Iedereen slaapt nog, er is geen verkeer op straat. Je hebt alle rust en tijd voor jezelf. Het zal nog een paar uur duren voordat je huisgenoten wakker worden. Dit is jouw *prime time!*

Uiteraard betekent dit dat je ook erg vroeg naar bed moet gaan om toch aan je 7 à 8 uur slaap te komen. Dus om 21:00 uur 's avonds al de dekens over je heen trekken. Dat zal even wennen zijn. Je slaapritme moet zich aanpassen. Maar ik wil je echt vragen om het te proberen. Op het moment dat de rest van het land ontwaakt heb jij al een *gouden ochtend* achter de rug!

Veel mensen kiezen ervoor om in de avonduren aan hun toekomstplannen te werken. Je hebt dan echter wel een lange dag achter de rug en dingen gedaan die je juist liever niet meer doet in de toekomst. Met andere woorden, je hoofd is moe en vol. Geen goed startpunt om na te denken over jouw stoere stap naar iets nieuws.

2. Zorg voor een goed plan

Als je het vorige punt uitvoert, heb je de tijd en geest om mooie dingen te doen. Maar je moet wel een plan hebben. Niets is frustrerender om energiek op te staan, klaar voor de dag te zijn en vervolgens niet weten wat te doen! De avond er voor kun je al een lijstje maken met waar jij de volgende ochtend je mee bezig gaat houden.

Je hebt weinig tijd en wilt zo effectief mogelijk te werk gaan. Kijk eens hoe je op een lean manier je businessplan kunt schrijven.

3. Lezen

Lezen, lezen, lezen. Motiverende boeken. Inspirerende boeken. Levensverhalen van ondernemers. Spirituele teksten. Boeken over persoonlijke ontwikkeling. Boeken over management. Boeken over bedrijfsmodellen. Ik lees zoveel mogelijk. Een boek per week. Ik ken zelfs mensen die een boek per dag lezen!

Onderschat de kracht van het lezen niet! Het scherpt je geest en je bouwt een schat aan onmisbare kennis op die je helpen om nu en in de toekomst de juiste beslissingen te maken.

4. Gezond leven

Een gezonde geest in een gezond lichaam. Bovenstaande punten richten zich vooral op de bovenkamer, maar je hersenen zijn ook gewoon onderdeel van je lichaam. Hoe gezonder je leeft, hoe meer je denken daar van profiteert. Gezond eten en elke dag een paar minuten werken aan je cardio en je spieren. Ik laat me graag inspireren door de oefeningen van Rebecca Louis, een energieke dame die ook nog eens een prachtig levensverhaal heeft.

5. Ontmoet de juiste mensen

Mensen zijn kuddedieren. We passen ons automatisch aan aan onze omgeving. Dat is de kracht van grote bedrijven. Iedereen gedraagt zich volgens hetzelfde corporate denken en zo kun je samen effectief werken aan een gezamenlijk doel. Niets mis mee (tegelijkertijd juist wel heel veel mis mee... maar dat is een ander onderwerp), maar als jij voelt dat je niet meer past in die organisatie, is het lastig om je te richten op een nieuwe toekomst. Van je collega's zul je waarschijnlijk geen inspiratie, ideeën of de durf krijgen naar een nieuwe toekomst te gaan.

Maak daarom tijd vrij om nieuwe mensen te ontmoeten die wel passen in je nieuwe toekomstplaatje. Hoe? Heel eenvoudig. Kijk bijvoorbeeld eens op LinkedIn. Contacteer mensen die je inspirerend vindt. Vraag naar hun ervaringen, tips, welke boeken je gelezen hebben en hun inzichten.

Hoe krijg je duidelijkheid van wat je wilt?

Wat wil ik?

Worstel je ook wel eens met de vraag: “Wat wil ik?”

Je zult vast wel eens van Abraham Maslov gehoord hebben. Hij was een Amerikaans psycholoog die de behoeftenpyramide bedacht heeft, de Pyramide van Maslov.

Het komt er op neer dat elk mens een bepaalde behoeftenopbouw doorloopt; je voldoet eerst aan je basisbehoeften, voordat je aan meer luxe, minder noodzakelijk behoeften kunt voldoen. Pas indien je aan alle ontberingsbehoeften voldaan hebt, kun je aan zelfactualisatie gaan doen en ben je psychisch gezond.

Wellicht bekend, maar minder bekend is deze quote van hem:

It isn't normal to know what we want.
It is a rare and difficult psychological achievement.
Abraham Maslov

Ik ben het helemaal met hem eens. Om er achter te komen wat je echt wilt, zul je tijd en mentale ruimte moeten hebben. En dat krijg je niet zomaar.

Zelfstandig ondernemerschap

Daarom ben ik grote voorstander van het zelfstandig ondernemerschap. Niet omdat het zo makkelijk is. Juist omdat het zo uitdagend is! Je zult alles op alles moeten zetten om te slagen. *You have to go all in!* Je wordt met jezelf geconfronteerd. En dat is pijnlijk. Veel ondernemers falen ook – *it's a tough game!*

Maar als zelfstandig ondernemer kan jij wel die tijd en ruimte creëren om er gaandewijs achter te komen wat jij wilt. Je werkt naar een hoger doel. Dat doel is meer dan comfortabel je pensioen uitzitten.

Aan het eind van je leven wil je een positieve bijdrage hebben geleverd. Je wil dat jouw leven betekenis heeft gehad voor anderen. Je zou graag je stempel, groot of klein, willen achterlaten.

De klok tikt verder

Als jij nu niet verandert, is er nu niets aan de hand. Morgen ook niet. Maar je weet dat er een moment komt, waarop je ineens terugkijkt op vele verloren jaren. Die krijg je nooit meer terug.

Nu in actie treden is spannend. Het is onzeker. Maar je gaat wel leven. Je eigen leven in plaats van een *template life*. Je gaat jezelf ontdekken. Je gaat groeien. Met misschien hier en daar een littekentje. Stapje voor stapje kom je er achter wie jij echt bent en wat jij echt wilt. Hoe meer jij jezelf bent, hoe meer jij van waarde bent voor deze wereld.

Even dagdromen op kantoor

Even dagdromen op kantoor... een ontslag gedicht:

*My heart is in Rome
But I just can't leave home
'Cause my job and my car
Keep me from goin' far.*

*There's ants in my pants
And I want to see France
But after the rent
My whole paycheque is spent.*

*One week, maybe two
Is all I can do.
It's all so unfair
That I'm chained to a chair!*

*Why can't work be like play?
Oh I dream of that day!
But I'm too afraid
Of not getting paid...*

14 aspecten van ondernemen die compleet anders zijn dan je denkt

Ondernemen is anders dan wat je verwacht. Om dit toe te lichten, laten we eens naar de wereld kijken.

De Aarde is niet plat. Op zich een goede zaak: het betekent bijvoorbeeld dat je vanuit Hong Kong naar Los Angeles kunt reizen, zonder over de rand te vallen. Maar voor cartografen is dit juist een groot probleem.

Dat komt omdat het oppervlak van een bol niet kan worden getekend op een plat vlak zonder vervormingen aan de randen. De Mercator projectie is daar een goed voorbeeld van. De Vlaamse geograaf Gerardus Mercator had in de 16e eeuw al de aarde getekend als oppervlakte van een cilinder.

Wereldstandaard

Deze projectie is erg handig als je bijvoorbeeld met een schip zeilt over de oceaan. In 500 jaar is deze projectie uitgegroeid tot een van de standaard kaarten van de wereld.

Maar het geeft ons een aantal vreemde dingen over hoe de wereld eruit ziet. In werkelijkheid komen de lengtegraden samen bij de polen; op de kaart zijn ze echter parallel. Hoe dichter je bij de polen komt, hoe meer vervormd de kaart wordt. De dingen lijken groter dan ze in werkelijkheid zijn.

Ondernemen, anders dan je denkt

Hetzelfde geldt voor de aspecten van ondernemen. Sommige dingen lijken erg moeilijk en lastig, terwijl ze juist eenvoudig zijn. Andersom geldt hetzelfde. Eenvoudige lijkende zaken blijken juist enorme uitdagingen te zijn.

Hier een lijst met aspecten van het ondernemerschap waar aspirant en beginnende ondernemers zich vaak op verkrijgen:

Lijst 1: Lijkt complex, is eenvoudig.

1. Inschrijven bij de Kamer van Koophandel

Inschrijven stelt echt niets voor. Formuliertje invullen en klaar. De KvK beoordeelt jouw plannen niet. Ze doen geen viability onderzoek. Ze kijken niet of 'jij het wel in je hebt'. Ze registreren voornamelijk en bieden je daarnaast veel waardevolle hulpmiddelen en advies. Maar de KvK is geen hindernis die je moet nemen. Wat juist wel veel voorstelt is de beslissing maken om ondernemer te worden. Maar goed, daar helpt deze site je bij.

2. Website maken

Een website maken is tegenwoordig niet spannend meer. Je hebt er geen technische kennis voor nodig. Zeker met een systeem als WordPress kun je in razend tempo iets moois neerzetten. Ben je absolute beginner? Mail naar website@neemontslag.nl en ik stuur je een gratis WordPress cursus

voor beginners. Aan het eind van de cursus heb jij een website in de lucht. De echte uitdaging, zoals je zult merken, zit niet in de techniek, maar vooral in wat je op de website gaat schrijven.

3. Eerste klant vinden

Fair enough, deze hangt erg af van de tak van sport die je kiest. Maar over het algemeen zou je via je huidige vrienden- en kennissenkring redelijk eenvoudig een eerste betalende klant moeten kunnen vinden, met of zonder grote discount. Je hebt een hoop good will gekweekt de laatste jaren en mensen gunnen het je ook.

4. Boekhouding

Boekhouding is niet moeilijk, zeker niet als starter. Het is wel vervelend en tijdrovend. Daarnaast is het, naar mijn mening, voor een groot deel compleet nutteloos, maar wel verplicht. Het hoort er nou eenmaal bij. Zeker als startende eenpitter kun je gelukkig makkelijk uit de voeten met een excel sheet. Daarnaast zijn er legio boekhoudpakketten en online diensten die je goed kunnen helpen.

5. Netwerken en contacten leggen

Ik geloof niet zo in het 'netwerken om te netwerken'. Op dit soort evenementen is alles zo geforceerd en de effectiviteit erg laag. Je hebt misschien wel 30 business cards gescoord, maar wat weet je nu van die mensen over een week of maand? Toch is netwerken makkelijk. Boek bijvoorbeeld eens een flexplek bij Seats2Meet. Je betaalt er niet voor met geld, maar met *social capital*. Dat betekent dat je open staat voor spontane ontmoetingen en jouw kennis en ervaring deelt met andere mensen. Binnen de kortste keren heb jij leuke en interessante contacten gelegd. Een aanrader!

6. Business plan schrijven

Het schrijven van een business plan lijkt veel tijd te kosten. Sommigen zijn er dan ook lange tijd mee bezig. Die kostbare tijd gaat verloren in het schrijven van een boekwerk, dat in de eerste instantie alleen maar voor de auteur zelf bedoeld is! Gelukkig kan het ook anders. Met *Lean Startup Management* houd je je alleen maar bezig met de essentie van je startende onderneming.

Lijst 2: Lijkt eenvoudig, is uitdagend.

1. Juiste doelgroep vinden

Natuurlijk. Je hebt economie gehad op de middelbare school. Misschien heb je het ook wel gestudeerd of werkervaring mee opgedaan. Je kunt allerlei aannames doen over je doelgroep. Je kunt het ook nog academisch onderbouwen met onderzoeksrapporten. Toch zul je merken, dat de realiteit altijd net weer even anders is. Het vinden van de juiste doelgroep is een enorm tijdrovend proces. Je komt er achter door te testen, te proberen en te experimenteren.

2. Effectieve website maken

Een website maken is dus eenvoudig, zoals je hierboven hebt kunnen lezen. Een effectieve website maken is een heel ander verhaal. Wat zorgt er voor dat mensen zich inschrijven op je mailinglist? Wat beweegt mensen om op jouw website iets te kopen? De technische mogelijkheden zijn betrekkelijk eenvoudig te realiseren, maar de bezoekers moeten er wel mee aan de slag gaan. Dit is een tijdrovend en never-ending proces van analyse, A/B split testing, enquetes, trials en noem maar op.

3. Hoog komen in Google

Ik verbaas me nog steeds af en toe hoe enthousiaste starters denken dat hoog in Google komen 'even een dingetje' is. Ook al heb je een effectieve website, dat wil nog steeds niet zeggen dat er

veel verkeer naar je site komt. Je kunt het voor een deel afkopen door middel van advertenties (okay, wel een beetje ‘een dingetje’ dus), maar *search engine optimization* is een vak op zich en waarbij de materie constant bijgeschaafd moet worden. Je kunt het goed uitbesteden, maar nog moet je nog steeds wel weten wat je precies gaat uitbesteden. Enige SEO kennis is dus onontbeerlijk.

4. Zakenpartner vinden die goed bij je past

Je kunt het vergelijken met het vinden van een levenspartner. Ik geloof niet dat er een zakelijke Tinder bestaat, maar er zijn genoeg mogelijkheden om in contact te komen met andere ondernemers, zie ook #5 van de vorige lijst. Het vinden van een zakenpartner met wie je langdurig zakelijk succes beleeft is een heel ander verhaal. Je moet elkaar goed kunnen **aanvoelen**, **aanvullen**, **aanmoedigen**, **attenderen op fouten** en daarnaast ook nog **aardig vinden**. De 5 A's. Zo'n persoon vind je niet snel.

5. Social Media

Iedereen kan tweeten en Facebooken, maar social media land is inmiddels zo verzadigd. Je kunt nog steeds een grote groep trouwe volgers krijgen, maar dat vraagt veel aandacht en community management.

6. Focus

Het lijkt een open deur, toch vallen vele ten prooi aan het gebrek aan focus. Wellicht goed verklaarbaar. Als ondernemer heb je alle vrijheid om te doen en laten wat je wilt en als kersverse starter wil je hier natuurlijk van genieten. Gelukkig komt Vadertje Portemonnee je uiteindelijk wel een keer tot de orde roepen, maar dat is meestal op een rijkelijk laat moment.

7. Copywriten

Schrijven leer je als je 6 bent en daarom kan iedereen schrijven. Waarheid als een koe, maar schrijven is ook communiceren en dat leren we eigenlijk niet op school. Vergis je niet: goed, leesbaar en/of verkopend schrijven vraagt veel aandacht. Onderschat dit niet, want jouw communicatie is de reden waarom een klant van je koopt of niet.

8. Persoonlijke ontwikkeling

Deze moet eigenlijk op nummer #1 staan. Maar hopelijk valt hij als laatste juist nog meer op. Er gebeurt iets moois als je gaat ondernemen. Er komen allerlei creatieve processen in je los. Je gaat dingen doen die je nooit voor mogelijk hield. Je overwint allerlei angsten. Je haal veel meer uit een dag. Je groeit enorm als persoon. En daar zit de uitdaging. Groei is ook wildgroei. Je moet daarom continu snoeien en bijhouden. Schroom daarom nooit om te investeren in jezelf: cursussen, workshops, boeken, coaching, mentoring, etcetera.

Hoe ik mijn vrouw ontmoette

Soms krijg je direct resultaat van beslissingen die je maakt voor de lange termijn. Dat gebeurde ook bij mij toen ik ontslag nam.

Ik had nog een maand te werken vanwege de opzegtermijn. Ik voelde me zo opgelucht en blij en wilde mijn sociale leven weer een impuls geven. Ik ging die avond naar Toastmasters, een internationale vereniging die je helpt om publiek spreker te worden. Ik was lid, maar al lange tijd niet geweest, omdat ik vaak voor werk in het buitenland zat.

Vive la France!

Het was een speciale thema-avond; *quatorze juillet*. Iedereen werd verzocht zich op zijn Frans te verkleeden. Ik had mijn best gedaan; een alpinopet, zwarte opplaksnor, onder de ene arm een baguette, de andere een fles wijn, om mijn hals een ketting van knoflookbollen en een blauw wit gestreept shirt. Ik liep naar de zaal en deed de deur met een enorme zwaai open. “BONSOIR!!!” riep ik luid met een brede lach...

Dertig mensen keken mij zwijgend aan. **Niemand was verkleed!!**

Ik wist even niet wat ik moest doen. Totdat ik in mijn ooghoeken iets zag bewegen. Een kleine dame aan de andere kant van de zaal sprong op en neer van plezier. Zij was verkleed als een can-can danseres, compleet met een verentooi, boa, netkousen, veel make-up en hoge hakken. Gelukkig, ik was niet de enige! Wij waren beide blijkbaar zo gek om ons wel te verkleeden. We liepen naar elkaar toe en hadden meteen een klik.

Toeval

Aan het eind van de avond liepen we met een groep mensen naar een café iets verder in de straat. Ik ging uiteraard naast Blanca zitten. Ik vertelde over mijn werk en dat ik ontslag genomen had. Haar mond viel open. “Ik heb ook net ontslag genomen!”. Ik vertelde over mijn ICT carrière waar ik geen zin meer in had. Ze zei: “Ik heb ook een ICT carrière waar ik geen zin meer in heb!”. Ik vertelde over mijn MBA van INSEAD. “Ik heb ook een MBA, van Erasmus!”. Ik vertelde dat ik naar Amerika zou gaan om vlieglessen te nemen. “Ik ga ook naar Amerika, om een executive coaching opleiding te doen!” Wat een synchroniciteit!

Blanca kwam naar Florida waar mijn vlieschool was. Samen hebben we daar twee weken vakantie gevierd, alvorens ik weer terug ging naar Nederland en zij begon aan haar opleiding. Eenmaal terug in Nederland zijn we samen verder opgetrokken. And the rest is history. We hebben twee fantastische kinderen en een prachtig leven. We delen dezelfde levensfilosofie en zijn alle twee zelfstandig ondernemer.

Zelf ontslag nemen

Je ziet het geruime tijd al niet meer zitten op je werk. Je sleept jezelf naar je bureau elke ochtend. Uitgeput kom je weer thuis. Je vult de avond met nietszeggende activiteiten alvorens je naar bed gaat om net genoeg energie te hebben om hetzelfde ritueel de volgende dag te herhalen. De gedachte om **zelf ontslag te nemen** gonst af en toe door je hoofd. Maar zelf je baan opzeggen – dat kan toch niet?

Zelf ontslag nemen

Stap 1: Zelf ontslag nemen is **altijd** een optie. Het ligt zo voor de hand dat velen vergeten dat het kan. En mag. In de eerste instantie is het een puur mentale uitdaging. Jij moet voor jezelf beslissen dat je te allen tijde ontslag **mag** nemen. Dat is een kaart die je altijd in je kaartendek hebt. Deze gedachte alleen al werkt bevrijdend. Je kiest voor jezelf, altijd en overal.

Lees bovenstaande nog eens en laat het diep op je inwerken. Jij hebt het recht om een gelukkig leven te leiden en daartoe mag jij altijd keuzes (zoals ontslag) maken.

Denk als een strateeg

Stap 2: Nu heb je jezelf permissie gegeven om serieus de optie ‘zelf ontslag nemen’ onder de loep te nemen. Bekijk je leven als een strateeg. Denk aan de lange termijn. Wat gebeurt er met jouw leven als je geen actie onderneemt? Hoe zie je de trend van jouw geluk en happiness zich verder ontwikkelen de komende jaren?

Ben je er van overtuigd dat verandering nodig is?

Wacht niet op betere tijden

Stap 3: Goed nieuws: Verandering komt vanzelf. Altijd. Als je maar lang genoeg wacht. Echter, elke verandering die vanzelf komt is altijd om het leven van anderen mooier te maken. Mocht jouw leven er ook van kunnen profiteren, dan heb je geluk gehad. Het is slechts een bijkomstigheid voor degenen die de verandering teweeg hebben gebracht.

De enige verandering waar jij zelf beter van wordt is verandering die jij zelf start. Natuurlijk komen dan ook de nodige uitdagingen op je pad. Het zal niet gemakkelijk zijn. Maar al deze uitdagingen zijn testen om te verifiëren dat je écht die verandering wilt. Als jij 100% overtuigd bent van de noodzaak van verbetering in je leven, ben je ook bereid daar al het nodige werk voor te doen.

Wat wil je nu echt

Stap 4: Het allerbelangrijkste om door te kunnen pakken is dat je een scherp beeld hebt van wat je wel wilt in je leven. Hoe duidelijker die visie is, hoe makkelijker het is om het te realiseren.

Het enige grote probleem is: jouw hele dag is gevuld met activiteiten die je niet wilt. Waar haal je de energie en mentale rust vandaan om jouw wensen duidelijk in kaart te brengen?

Een nieuwe start

Stap 5: Blijf denken als een strateeg. Jij moet de koers bepalen waar je naar toe wilt gaan in je leven. Als je daar tijd voor nodig hebt, neem dan ook die tijd. Ga praten, lees boeken, volg cursussen. Deze site alleen al biedt allerlei mogelijkheden om je daarbij te helpen.

Je toekomstbeeld tot in de details uitwerken is onmogelijk. Maar een grove richting aangeven waar jij naar toe wilt gaan lukt je wel. En als je dan ook de eerste stappen in die richting doet, wordt alles duidelijker. Elke stap die je zet brengt je dichterbij je einddoel. **Zelf ontslag nemen**, daarmee zet je die eerste belangrijkste stap; een nieuwe start. Je slaat een nieuwe weg in en je kan niet meer terug.

Niet meer terug kunnen klinkt als een verlies. Dat is de reden waarom zovelen die stap niet maken. Niet meer terug kunnen is juist de grote winst. Je kunt niet meer terug; niet meer terug naar de oude situatie die je niet meer wilde. Je kunt alleen maar vooruit, vooruit naar waar je wél naar toe wilt! En geloof me, de vervolgstappen daarna zijn dan al weer een stuk makkelijker te nemen. Je leven wordt een stuk duidelijker. Je bespaart jezelf een hoop levenstijd door een eind te maken aan die twijfel en écht voor jezelf te kiezen.

Wanneer neem jij zelf ontslag?

6 krachtige manieren om jezelf te jumpstarten

Zie je het even niet meer zitten?

Het leven is verwarrend en chaotisch. In al die hectiek worden we ook nog geacht na te denken over onszelf, de toekomst, de betekenis van ons leven en noem maar op. Je peinst je suf en komt in een neerwaartse spiraal te recht. Vast in je gedachten. Helemaal niet erg, dat is normaal en gebeurt ons allemaal. Toch is het wel fijn om niet te lang in zo'n down-moment te zitten.

Hier zijn 6 manieren om je weer een jumpstart te geven. Kijk zelf wat voor jou werkt op welk moment.

1. Creëer!

We halen veel genoegdoening uit creatie. Creatie is zelfexpressie. Hoe meer we onszelf zijn, hoe beter we ons voelen.

Pak daarom een pen en papier en ga schrijven. Schrijf over je gevoelens. Beschrijf je situatie. Het maakt niet uit hoe of wat. Als je maar schrijft. En pak echt die pen. Door het schrijven met een pen komen je hersens tot rust en concentreren ze zich op het schrijven. Niet nadenken tijdens het schrijven. Je schrijft voor niemand, alleen voor jezelf. Het schrijven lucht niet alleen op, maar je zult ook tot scherpe inzichten komen die je weer verder helpen. Je zult gaan merken dat al die tegenstrijdige gevoelens en ideeën hun functie hebben.

2. Ontmoet mensen

Bij de pakken neer gaan zitten en medelijden met jezelf hebben. Dat schiet niet op (hoewel, zie volgende punt). Ga daarom naar buiten. Ontmoet mensen. Ontmoet nieuwe mensen of zoek bekenden op. Je zult merken dat iedereen zo zijn eigen worstelingen heeft in het leven. Je bent niet de enige! Gedeelde smart is dubbele vreugd.

3. Doe eens helemaal niets

Heel simpel. Alles uit je handen laten vallen en een hele dag niets zinnigs doen. Lekker niksen. Het levert je een van deze twee dingen op. Of, je voelt je erna helemaal vrij, opgeladen en positief. Of, je voelt je erna wel zo ellendig dat je een hele dag verspilt hebt, dat je vervolgens manier 4 probeert.

4. Keihard werken

Het geeft zo'n bevrijdend gevoel lekker bezig te zijn. Pak een hele rits aan klusjes op en ga keihard knallen. Ook al zijn het geen leuke taken, de volbrenging brengt voldoening. Je lost er op korte termijn geen levensvragen mee op, maar het geeft je een hoop energie.

5. Sporten

Eigenlijk vergelijkbaar met 4, alleen ben je met sporten volledig op je lichaam gericht. Ga een extra lang stuk rennen of fietsen in de buitenlucht. Beetje regen of wind erbij maakt het tot een mooie uitdaging. Na afloop een voldaan gevoel en ben je weer fris in je hoofd.

6. Lees een boek

Lees inspirerende boeken. Zo kom je op mooie ideeën en inzichten in jezelf. Geen idee welk boek? Ga eens naar de bibliotheek en pak een willekeurig (non-fictie) boek uit het rek. Laat je gevoel het werk doen. Je zult versteld staan hoe vaak je ineens een diamantje in handen krijgt, op het juiste moment!

Lees dit artikel niet!

Je denkt aan ontslag nemen. Je denkt erover voor jezelf te beginnen. En dat is niet zomaar een ideetje. Je bent hier al maanden mee bezig in je hoofd. Je leest, denkt na, je leest nog meer. Je filosofeert, maakt berekeningen, spreekt met anderen. “Zal ik het doen?”, “Wat zijn de risico’s?”, “Wat geef ik allemaal op?”. Duizenden vragen. Twijfel. Frustratie. En ondertussen ga je nog elke dag nog gewoon naar je werk, dingen doen die je eigenlijk niet wilt. Maar ja...

Inspiratie

Ik heb deze site opgezet om mensen te inspireren, mensen te triggeren en te laten zien dat ontslag nemen zeker een optie is, en wellicht de juiste optie voor jou. Ik vertel over de onbegrensde mogelijkheden, maar ook over de gevaren. Ik wil zoveel mogelijk informatie delen met je om je over die drempel te helpen.

Tegenstrijdig

Maar helpt het ook? Jazeker, gezien de reacties die ik van lezers ontvang die toch uiteindelijk de stap hebben gezet, mede namens deze site. Geweldig mooi natuurlijk. Maar het zou zomaar kunnen zijn dat deze site voor jou het tegengestelde effect heeft. Je leest deze artikelen om jezelf van nog meer informatie te voorzien. Nog meer data om te processen... en de beslissing uit te stellen!

Laat los!

Soms moet je loslaten. Je hebt genoeg informatie, je kunt je genoeg een voorstelling maken van hoe het zou zijn. Hoe het werkelijk is, dat kan je alleen *meemaken*. En soms is het maar goed ook dat je niet alles weet. Als ik had geweten wat voor avonturen ik in zou belanden door mijn ontslag, dan had ik enorm getwijfeld. Maar ik heb geen centje spijt gehad van mijn actie. ‘Ontslag nemen zonder plan’ is wat ik deed. De pijn en nutteloosheid van mijn bestaan toen was groot genoeg om in te zien dat wat er dan ook mocht gebeuren na mijn ontslag, het zou *altijd* beter zijn. Vooral ook omdat ik er eindelijk zelf sturing aan kon geven.

Vol vertrouwen

Ignorance is bliss. Je moet soms stappen durven nemen in blind vertrouwen. Het gaat uiteindelijk om het creëren van momentum, in beweging komen. Alleen, en echt alleen als je in beweging bent, dan kun je sturen en een richting ingaan. Je kunt altijd bijsturen. Als je stilstaat, gebeurt er niets.

Jouw Ik en jij

Geloof in jezelf. Hoeveel jaar leef je al op deze aarde? Hoeveel jaar heeft jouw Ik niet al goed voor je gezorgd? Als jij deze stap maakt, dan zal jouw Ik er alles aan doen om het een succes te maken. Je gaat een hoop onbekende avonturen tegemoet, maar samen met jouw Ik kom je er uit! Doe het!

Ontslagnemers en ontslagwillennemers

Er zijn steeds meer onslagnemers. Mensen die inzien dat het ook anders kan. Mensen die hun eigen verantwoordelijkheid nemen, hun eigen plan trekken, en actief werken aan hun nieuwe toekomst. Ik applaudiseer voor deze mensen. Ze zetten een beweging in gang die onze maatschappij gaat veranderen. Keep going!

Ontslagwillennemers

Ook zijn er veel ontslagwillennemers. Mensen die niet gelukkig zijn op hun werk. Ze doen er, volgens eigen zeggen, alles aan om dingen te veranderen. Maar ondertussen tikt de tijd door. Een jaar later is er nog niets concreets veranderd.

Dit zijn veelal hoogopgeleide mensen met veel intellectuele capaciteit. Ze benaderen het leven rationeel, met de linkerhersen helft. Ze analyseren, bekijken, en beredeneren alles wat ze zien, horen en lezen. Ze houden zich in hun hoofd bezig met de gedachte om ontslag te nemen en een nieuwe toekomst te starten. Daar ligt hun grootste valkuil.

Ontslag nemen heeft alles te maken met kiezen voor jezelf. Kiezen voor jezelf betekent kiezen voor je VOLLEDIGE zelf. Daar hoort dus ook het betrekken van je rechterhersen helft bij, zoals je creativiteit en je gevoelens.

Als je linkerhersen helft te dominant is, zul je niet snel antwoorden vinden in je queeste naar wat jou gelukkig maakt. Je zoekt naarstig naar een antwoord buiten jou, terwijl het antwoord binnen ligt. Zet je ratio eens tijdelijk uit. Denk eens niet na. Probeer geen nieuwe technieken, methoden en trucjes intellectueel te snappen, maar pas ze gewoon toe op je zelf. En doe het werk. Schrijf dingen echt op, met pen. Als jij te rationeel denkt, moet je flink werken om meer balans te krijgen in je denken. Activiteiten doen waar je linkerhersen helft niet enthousiast van wordt. Maar daar ligt wel de oplossing voor jou.

Hoe zorg jij voor meer balans tussen je linker- en rechterhersen helft?

Ondernemen zonder gevaar

Gisteren waren we met ons gezinnetje in het Spoorwegmuseum in Utrecht. Het was een drukte van jewelste, overal kinderen. We waren bij een kunstmatige rotspartij met glijbanen. Mijn zoontje van 4 vindt klimmen en springen fantastisch en besloot om niet de trap te nemen, maar over de rots naar boven te klauteren. Op zijn teenslippertjes. Niet het meest optimale schoeisel voor een beklimming, maar zonder problemen ging hij die 3,5 meter naar boven.

Daar besloot hij om langs de buitenkant van het hek naar de andere kant te gaan. Heel beheerst en geconcentreerd zette hij stapje voor stapje en hield zich goed vast aan de spijlen van het hek. Af en toe glipte zijn voetje een beetje weg, hij corrigeerde, vond de grip weer en ging weer verder. Hij was helemaal in zijn element, *in the flow*.

Gevaarlijk!

Dit deed hij twee keer, zonder problemen. Maar de derde keer was er ineens een vrouw die dit gadesloeg en zei: "Wat doe jij GEVAARLIJK zeg!". Dit haalde mijn zoontje volledig uit zijn concentratie. Hij keek op. Ik zag hem denken: "Gevaarlijk?" Zijn ene voetje glipte weg, vervolgens zijn andere. Hij kon de spijlen niet meer vast houden en viel naar beneden!

Maar ik stond daar beneden. Ik heb hem tegengehouden met mijn hand. Ik duwde hem weer naar boven en gelukkig maakte hij zijn rondje af. Ik ken mijn zoontje. Hij is heel voorzichtig. Wat hij deed was niet zonder risico, maar gevaarlijk was het niet, juist omdat hij voorzichtig is. Hij weet wat hij doet. Hij 'traint' zijn hele leven al in en om ons huis. De vrouw had de beste intenties denk ik, maar ze beseftte zich niet dat hij juist door haar opmerking viel.

Wijsheid

Maar na afloop wilde hij niet meer klimmen! Mijn hart was gebroken: "Zou zijn zelfvertrouwen zijn aangetast?". We wandelden naar binnen. Ik zag een trap en zei: "Kom, we gaan springen!" en sprong van de derde tree naar beneden. Hij pakte de vierde tree en sprong naar beneden. Gelukkig!

Toen kwam mijn vrouw Blanca met ons dochttertje aangelopen. "Mama!! Ik was bijna van de rots gevallen!" Ik dacht: "Bijna? Nee, je bent gewoon gevallen!" En vervolgens dacht ik: "Nee, je hebt gelijk. Jij hebt het pas echt goed begrepen. Je bent inderdaad bijna gevallen!"

Ondernemen zonder gevaar

Als jij de grote sprong wilt maken van werknemer- naar ondernemerschap, zullen mensen in je omgeving je waarschuwen voor de gevaren. Zij hebben de beste intenties. Ondernemen is risico nemen. Dat is het spel en daar kies je voor.

Maar als je gaat ondernemen en je focus ligt alleen maar op het gevaar, dan roep je dat op jezelf af. Dan wordt het waarheid. Zorg ervoor dat je mensen in je omgeving hebt die je juist aanmoedigen. Ik hoop dat ik je ook aanmoedig met deze website. Je kunt het! Ga je mee klimmen?

"Whether you think you can, or you think you can't—you're right."
— Henry Ford

En toen ging het scherm zwart...

En toen ging het scherm zwart...

Mijn bureau was een enorme chaos. Overal losse aantekeningen, boeken, multomappen, bonnetjes en een paar pennen. Dat interesseerde me niet veel, want ik staarde gebiologeerd naar het scherm van mijn computer. Ik was druk bezig en had veel applicaties open staan. En toen... POEF! Een flits en het scherm ging zwart.

Ik schrok er van. “Mijn documenten!” schoot het door mijn hoofd. Die was ik waarschijnlijk kwijt. “Moet ik weer opnieuw beginnen”, zuchtte ik en startte de computer opnieuw op. Geen response. Ik bleef op het knopje drukken. Het scherm bleef zwart. Mijn computer was iets meer dan een half jaar oud en had er de brui aan gegeven!

Mijn geluk

Gelukkig viel dit in de garantieperiode en de volgende dag werd het apparaat netjes opgehaald voor reparatie. Maar toen besepte ik het me pas. Ik zit zonder computer!

Ik werd me bewust dat ik erg afhankelijk van die computer ben geworden. Ik wist me geen raad. Toen bedacht ik me dat dit wel eens een ‘*blessing in disguise*’ zou zijn. Misschien besteed ik wel veel te veel tijd achter dat ding. Ik besloot tijd voor mijzelf te nemen.

Mijn PC is in totaal acht dagen weggeweest. In deze periode heb ik me in alle rust kunnen richten op mijn levensstrategie. Vragen als “Klopt het nog waar ik mee bezig ben?”, “Waar moet ik de focus opleggen?”, “Wat gaat goed, en waar wil ik verbetering?” en “Wat wil ik bereiken?”. Dankzij die rust kon ik eindelijk duidelijke besluiten nemen, met alle gemak en plezier. Geen afleiding, geen daily operations.

Wat betekent dit voor jou?

Waarschijnlijk houd jij je ook met dit soort levens- en carrièrevragen bezig. Maar kan je er ook in alle rust over denken? De antwoorden op de meeste vragen en dilemma’s weet je al, diep van binnen. Geef jezelf dan ook de rust en ruimte om dit aandacht te geven. Zie het als een investering die zichzelf snel terugbetaalt.

Hoe doe je dat?

Ik had het geluk dat mijn computer stuk ging. Ik kon niets anders. Voor jou zal het moeten komen vanuit zelfdiscipline. “**How bad do you want change?**” is een krachtige vraag die je aan jezelf kunt stellen als je het lastig vindt om tijd te vinden. Niet makkelijk, maar wel essentieel. En lukt het je toch niet, gooi dan desnoods een kop koffie over je toetsenbord! Dit is jouw leven, geef jezelf de tijd om jouw leven te sturen.

De 6 Grootste Redenen waarom mensen geen ontslag nemen

Wat zijn de 6 grootste redenen waarom mensen geen ontslag nemen en voor zichzelf beginnen? Hier het lijstje.

1. Leuke baan

Ze zijn er zeker wel. Mensen die hun baan gewoon leuk vinden! En gelukkig maar. Volgens onderzoek is 70% van de werknemers ongelukkig op het werk. Dat betekent dat 3 op de 10 werknemers wel blij is met hun baan. En als je je helemaal happy voelt, waarom zou je dan ontslag nemen?

Was het ooit wél leuk maar is je geluk op je werk inmiddels sterk verminderd, kijk dan goed of verbetering mogelijk is.

2. Angst voor het onbekende

Het comfort van een vaste baan is verleidelijk. Je zou het zelfs verslavend kunnen noemen. Ook al vind je je werk niet leuk of uitdagend, je ontvangt elke maand wel je salaris. Over je inkomen hoef je niet na te denken. Dat opgeven voor een nieuw onbekend avontuur is beangstigend. Maar tegelijkertijd zal het ook al je zintuigen en je creativiteit prikkelen. Door de stap naar het onbekende te zetten kom je weer helemaal tot leven en kan jij het nu nog onbekende inrichten zoals jij wilt.

3. Financiën

Veel mensen laten zich tegenhouden door zorgen om de financiën. Niet verwonderlijk ook, zeker als je salaris gelijk opgaat aan je hypotheek en ander levensonderhoud. Je hebt weinig tot geen financiële buffer om een aantal maanden, misschien wel jaren, zonder inkomen te zitten. Toch weet je dat de groei van je salaris nagenoeg hand in hand gaat met de groei in je uitgaven. Op deze manier doorgaan zal geen structurele verandering brengen in financiële situatie.

Door nu al je eigen onderneming te starten (in de avonduren en het weekend), kun je al heel wat van de opstarttijd winnen, waardoor je minder financiële buffer nodig hebt én je al veel beter voorbereid bent om een succes van je bedrijf te maken.

4. De omgeving

Je hebt mentaal de stap gezet. Je wilt je eigen onderneming beginnen. Maar je partner, je vrienden of je familie vinden het maar niets. Jij bent er klaar voor, maar wordt door je sociale verantwoordelijkheidsgevoel teruggefloten. En als jij toch je eigen weg inslaat, zul je weinig support krijgen van je omgeving. En die ondersteuning heb je juist nodig als je je weg baant in de ondernemersjungle.

Zorg voor mensen in je omgeving die je wél ondersteunen.

5. Niet weten hoe

Waar moet je beginnen? Welke stappen moet je zetten? Wat moet je doen bij de Kamer van Koophandel? De hoeveelheid en verscheidenheid aan vragen werkt verlamdend. Je ziet door de bomen het bos niet meer. Je moet keuzes maken, maar weet niet welke.

Bij het opstarten van een onderneming komt veel kijken. Toch lijkt het allemaal overweldigender dan dat het is. Je doorloopt het proces stap voor stap. Je bespaart jezelf veel stress en tijd als je met een business mentor werkt of een cursus ondernemen volgt.

6. Niet weten wat!

Veel mensen willen graag voor zichzelf beginnen. Zij hunkeren naar de vrijheid. Ze zouden graag zelf iets creëren en eigen baas zijn. Maar, ze weten niet waarin ze hun onderneming willen starten.

Dan is nu de tijd om te investeren om er achter te komen wat je wilt.

Waarom jij juist NIET tussen de lijntjes moet blijven

Wij waren op vakantie in Mexico. Heerlijk genoten van het klimaat, het eten en de cultuur. Als je een ander land bezoekt, vallen de verschillen je al snel op. Een schokkend verschil wil ik graag met je delen.

We hadden een auto gehuurd in Mexico Stad. Deze immense stad telt ongeveer 21 miljoen inwoners en heeft de nodige 'verkeersuitdagingen'. 12-baanswegen doorkruisen de stad, het is hectisch, er zijn gaten in de wegen, bewegwijzering is gering. Rechts inhalen is net zo geaccepteerd als links inhalen. Verkeer van rechts heeft géén voorrang; wie het eerst komt, wie het eerst maalt. Tenzij je natuurlijk 30 ton weegt, dan heb je altijd voorrang als je dat wilt. Voetgangers lopen op de snelweg, honden rennen de straat over en in Mexico Stad wonen weinig mensen die zich 's avonds Bob noemen. Aan APK wordt niet gedaan, op de snelweg kun je ook parkeren en die witte lijntjes op de weg... die zijn niet meer dan een suggestie.

Verschil

Wat een verschil met Nederland! Het verkeer lijkt een stuk veiliger in ons land. Verkeersstatistieken zullen dat ongetwijfeld laten zien. Maar het opmerkelijke is... ik voelde me veilig toen ik daar reed, misschien zelfs veiliger dan in Nederland!

Ondanks alle chaos in Mexico Stad is jouw taak overduidelijk: jij moet er voor zorgen dat jouw auto en inzittenden veilig aankomen op de plaats van bestemming. Ik was me volledig bewust van wat er om me heen gebeurde. Ik moest wel!

Regeltjes, regeltjes

In Nederland lijkt het er op dat de primaire verkeerszaak is dat je alle regeltjes naleeft. Deze regels hebben tot doel de veiligheid te verhogen. De nadruk is gaan liggen op het navolgen van de regels en juist niet meer op veiligheid. Rijd maar eens op de A2 of de A4. Als je je aan de snelheid wilt houden tuur je naar de kleine bordjes aan de kant van de weg en vervolgens kijk je op je horloge!! En dat doe je elke 5 minuten, want het is veranderd voor je het weet.

Ik zie parallellen met het leven en je carrière.

Regeltjes in jouw leven

De witte lijntjes in jouw leven, de regeltjes, maatschappelijke conventies en gedragsnormen, zijn niet meer dan een suggestie! Je hoeft niet tussen die lijntjes te blijven. Het is jouw kerntaak om naar JOUW bestemming te gaan.

Blijf jij netjes tussen de lijntjes, zoals het hoort? Prima, dan kom je waarschijnlijk veilig aan. Maar niet op jouw plaats van bestemming, maar de plaats van bestemming van iemand anders. Heb je daar vrede mee, ook goed. Keep driving.

Als je afwijkt van de witte lijntjes, dan wordt het leven een stuk uitdagender. Het gezapige comfort verdwijnt. Maar het grote voordeel is dat je je wel ineens bewust bent dat JIJ degene bent die stuurt. Jij bepaalt waar je naar toe gaat.

Ben je chauffeur of regelvolger? Knijp er van tussen (de lijntjes) en begin voor jezelf!

Je bent niet de enige!

Af en toe ontvang ik mooie bedank mailtjes in mijn inbox. Dat is altijd prachtig om te lezen en geeft mij weer een hoop energie om verder te gaan. Onderstaande mailtje wil ik graag met je delen. Niet om mijn ego te strelen, maar juist omdat het iets belangrijks belicht:

Beste Bertil,

Anderhalve week geleden heb ik deze website ontdekt. Ik heb alles al zovaak gelezen dat ik de teksten zo ongeveer uit mijn hoofd ken. Het is zo herkenbaar en inspirerend. Dus bedankt dat je mij hebt geholpen door mij te laten zien dat ik niet de enige ben die gewoon ontslag wil (en gaat!) nemen. Ik heb veel steun aan jouw website bij het maken van beslissingen.

Groetjes,

Het gaat om de woorden “**dat ik niet de enige ben**“. Prachtig. Ik heb deze website opgezet om precies die reden! Je bent inderdaad niet de enige. Wist je dat 70% van de werknemers in Nederland ongelukkig is op het werk? Als je niet happy bent op je werk, ben je niet productief voor je bedrijf en voor de maatschappij.

Is dat voor jou belangrijk? Nee, natuurlijk niet. Het is natuurlijk goed om je volledig in te zetten voor jouw bedrijf. Het is geweldig om de maatschappij vooruit te helpen. Maar uiteindelijk... zijn deze twee zaken irrelevant. Het gaat er namelijk om dat *jij productief bent voor jezelf!* Dat jij elke dag kunt afsluiten met een goed gevoel dat je weer een stap voorwaarts hebt gemaakt.

Als je dat gevoel niet hebt, niet meer hebt of nooit hebt gehad... dan denk ik dat het hoogst tijd is voor actie. Dat is eng, dat is spannend, dat is risicovol. Ja. Maar... je bent niet de enige. Zoek mensen om je heen die dezelfde stappen hebben gemaakt. Zoek mensen die dezelfde kant op willen gaan. Ze helpen je om te worden wie jij echt bent! Je bent niet de enige.

Ik wil ontslagen worden

Het klinkt misschien vreemd, maar af en toe kom ik in contact met mensen die graag de laan worden uitgestuurd. “Ik wil ontslagen worden”, alsof het een grote wens is. Daar waar velen angst voor hebben, zijn er ook personen die dit maar al te graag laten gebeuren.

“Ik wil ontslagen worden!”

Dit zijn mensen die al lang en breed ontslag genomen hebben, in hun hoofd dan. Ze zijn niet meer gemotiveerd en zullen zich ongetwijfeld ook niet meer voor de volle 100% inzetten op hun werk. Ze wachten passief af.

“Een nieuwe ontslagronde, maar weer zit ik er niet bij!”, aldus een teleurgestelde dame die contact met mij zocht. Ik vroeg haar waarom ze zo graag bij het selecte gezelschap zou horen. “Heel simpel, want dan krijg je geld mee en behoud je het sociale vangnet.”

Eigen verantwoordelijkheid

Ik vind dat je je eigen verantwoordelijkheid moet nemen. Dat betekent dat jij aan zet bent als je niet gelukkig bent op je werk. Jij bent degene die voor verandering moet zorgen, want het gaat om jouw leven.

Als je gaat wachten op je ontslag, dan draag je jouw lot over aan anderen. En onafhankelijk of ze het nu goed met je voor hebben of niet, jij bent nooit hun prioriteit. Je verliest hiermee kostbare tijd die je beter had kunnen investeren om actief te gaan werken aan je nieuwe toekomst.

Het begint nu

Je wanhopig vastklampen aan het idee dat je ooit misschien een mooie ontslagpremie kunt opstrijken klinkt misschien mooi. Maar als jij geen plan hebt klaarliggen om iets met die premie te doen, dan zul je spoedig de premie geconsumeerd hebben en nog meer kostbare tijd verloren hebben.

Daarom is wachten geen optie. Je kunt nu al werken aan je toekomst... je moet nu al werken aan je toekomst.

Wat is nu echt belangrijk?

De dame in kwestie vertelde iets later in het gesprek waarom ze ongelukkig was op haar werk; veel stress, chaotische werkomgeving en dit had bij haar zelfs geleid tot medische klachten. Toen ik haar vertelde dat ze in feite haar gezondheid inruilde voor een zakje geld, werd het even stil aan de andere kant van de lijn.

Ik vertelde haar ook over de Vaststellingsovereenkomst. Daarmee kun je pro-actief de situatie naar je hand zetten.

Ik hoop dat ik haar geholpen heb met het maken van een hele belangrijke keuze... de keuze om voor jezelf te kiezen.

Wij van Neem Ontslag!

Er gebeurde iets magisch. Ik had net mijn eenmanszaakje opgericht en was druk bezig om mijn website te maken. Terwijl er toch echt maar één iemand achter de computer zat, schreef ik op dat *wij* aan management consultancy deden. *Wij* hadden *onze* sporen verdiend in diverse markten en *wij* keken er naar uit om met u samen te werken. En hoewel *wij* op dat moment geen vacatures hadden, waren *wij* wel altijd geïnteresseerd in nieuw talent. Contact opnemen met *ons* kon uiteraard via het speciale e-mail adres.

Copy Paste

Het was fantastisch. Ik had copy-paste op mezelf toegepast. Wat een gezellige boel was het ineens in dat kleine koude kamertje. Samen keken *wij* vol trots naar *onze* nieuwe website. Al *onze* tien vingertjes rammelden vrolijk op het toetsenbord.

Wij dachten dat *we* zo indruk maakten. En blijkbaar werkte het: *we* ontvingen post voor de afdeling Finance, de afdeling Inkoop, de afdeling Personeelszaken, het management team, noem maar op. Zo snel waren *wij* zelf nog niet eens met verzinnen!

Aha! moment

In dat zelfde jaar hebben *wij* ook deze website opgericht. *Wij* van Neem Ontslag moedigden jou aan om ontslag te nemen. Al snel begon het *ons* echter duidelijk te worden dat *wij* ons moesten neerzetten als wie *wij* echt waren. Het was een emotioneel afscheid, maar *iedereen* voelde dat dit het beste was voor *ons* project. Sindsdien, het is al een tijd geleden, deed ik Neem Ontslag! helemaal in mijn eentje... Het gehele team verhuisde naar een oude backup schijf.

Samen sta je sterk

Er gebeurde iets moois: door de waarheid te communiceren dat ik de enige persoon was achter de website, was ik gelijk niet meer alleen. Ik krijg contact met de bezoekers en ontving mooie berichten van lezers, zoals bedankjes en complimenten. Mensen wilden meehelpen met het verspreiden van de boodschap. Ineens werkte ik samen met andere ondernemers – dus toch “Wij van Neem Ontslag!” – maar dan op een heel andere manier.

En jullie (lees: jij)?

Als werknemer praat je als snel in ‘wij’-termen. Successen van je bedrijf reflecteren ook op jouw persona. Als je daarna ontslag neemt (bravo!) en voor jezelf begint (nogmaals bravo!), dan is de verleiding groot jezelf direct als groot professioneel succesvol bedrijf te positioneren. Echter, in gesprekken met leveranciers, potentiële klanten en partners zal de werkelijke situatie snel duidelijk worden.

Daarom is het beter om gewoon jezelf te zijn en te blijven. Vertel hoe het is – je zult merken dat er juist allerlei deuren voor je opengaan. Mensen willen namelijk graag anderen helpen. Dat is heel natuurlijk. Als zij je helpen dan reflecteert jouw succes ook een beetje op hen! Daarom: **wees jezelf!**

Eigen bedrijf starten, maar waarin?

Een vraag die ik vaak hoor is: ‘**Ik wil graag een eigen bedrijf starten, maar waarin?**’. Veel mensen weten nu al dat ze een keer voor zichzelf gaan beginnen. Ze hebben de voordelen gezien en graag willen ze ook zelf het heft van hun eigen leven in handen hebben. Maar toch... Klinkt dit je bekend in de oren?

Angst voor het onbekende

Natuurlijk ben je bang voor het onbekende. De toekomst is onzeker en nu je vastigheid verliezen, dat maakt het alleen maar erger. Maar... je weet ook dat als je nu juist geen actie onderneemt, dat je **met de volle 100% zekerheid** nooit dat geluk, het plezier en de vrijheid zult krijgen.

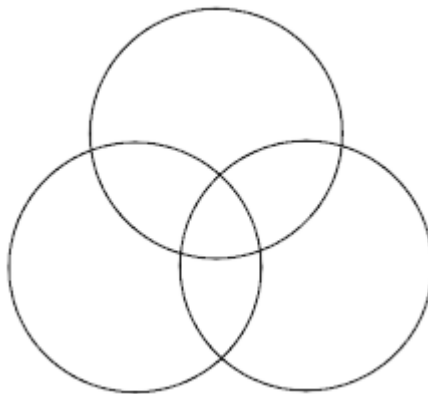
Je kunt met angst omgaan. Er bestaan allerlei technieken en methodes voor. Een daarvan is... het gewoon doen! Die angst, hoe groot of klein dan ook, staat jou niet in de weg om je eigen bedrijf te starten. Je kunt direct aan de slag. En als je voor jezelf begint, mag je het helemaal zelf inrichten. Je hebt carte blanche! Jij bepaalt.

Eigen bedrijf starten, maar waarin?

Maar dat is juist waar velen mee worstelen: **waarin wil je je eigen bedrijf starten?**

Dit is een veel groter probleem dan de angst. Nee, laat ik het anders formuleren. Dit is een veel grotere uitdaging. Groter, en leuker! Want als je hiermee aan de slag gaat, kom je jezelf goed tegen. Jouw zwakke punten, maar vooral ook jouw sterke punten.

Wil je een goede start maken? Pak daarvoor een wit A4'tje en een pen. Teken drie overlappende

cirkels zoals in het plaatje hiernaast.

Beantwoord vervolgens deze drie vragen.

1. Waar ben ik goed in?
2. Wat vind ik leuk?
3. Waar is vraag naar?

Bekijk per antwoord of dit ook een antwoord is op een van de andere vragen. Je hebt dus deze vier combinaties:

- ⑩ waar je goed in bent én wat je leuk vindt
- ⑩ waar je goed in bent én waar vraag naar is
- ⑩ waar vraag naar is én wat je leuk vindt
- ⑩ waar je goed in bent én wat je leuk vindt én waar vraag naar is

Vul de antwoorden in in de cirkels. De *sweet spot* is uiteraard in het midden, waar alle drie wensen vervuld worden.

Eerste stap naar je eigen bedrijf

Dit is een hele belangrijke eerste stap naar je eigen bedrijf. Let wel, deze oefening is een iteratief proces. Bekijk goed in de komende dagen of jouw *sweet spot* écht dat is waar jij je bedrijf in zou willen starten. Als dat niet zo is, kijk dan eens naar de overige overlappende gebieden.

- ⑩ **Is er iets wat je leuk vindt en waar een markt voor is, maar je bent er niet goed in?** Dan zou je doel voor de komende tijd kunnen zijn er juist heel goed in te worden.
- ⑩ **Is er iets waar je goed in bent en waar een markt voor is, maar je vindt het niet leuk?** Bedenk dan eens of er een mogelijke vorm is om het wél leuk voor je te maken. Pas op – forceer jezelf nooit om iets leuk te vinden. Dan weet je zeker dat het nooit gaat lukken.
- ⑩ **Is er iets waar je goed in bent en wat je leuk vindt, maar waar geen vraag naar is?** Dan is de taak aan jou om dit heel goed te onderzoeken. Alleen al dat je iets leuk vindt en waar je ook nog goed in bent, inspireert anderen! Vanuit het punt van inspiratie kun je verder zoeken of er een markt is voor wat je wilt doen.

En nu verder

Je hebt nu wat losse ideeën en dat is een goed begin. Wil je er écht achterkomen wat nu het beste businessidee is voor jou specifiek, dan moet je daar mee aan de slag gaan. Ideeën genereren, uitwerken, en vooral proberen en experimenteren. Als je in beweging komt en momentum opbouwt, dan kom je tot de juiste ideeën.

Drie redenen waarom jij je passie niet kent

Wat mijn passie is? Heel simpel! Bier drinken! Lekker pilsjes wegtikken met vrienden op een zonnig terras. Heerlijk, zo eenvoudig mooi kan het leven zijn.

Inderdaad, als je mij een aantal jaar geleden gevraagd had wat mijn passie was, dan had ik je dit als antwoord gegeven.

Had ik echt elke dag daar op de Nieuwmarkt willen zitten? Nee. Maar tijd doorbrengen op een terras bracht mij wel een stuk vrijheid. Niet meer te hoeven nadenken over werk, relaties, het leven. Even gewoon simpel jezelf zijn en met elk biertje een stapje verder in het loslaten van door dogma-gedomineerde denkpatronen.

In de tussentijd is er nogal wat veranderd. Ik heb drie redenen ontdekt waarom ik mijn passie destijds niet kende.

1. Afleiding

Als je niet je passie volgt, dan zit je niet op je plek. En hoe verder jij verwijderd bent van jouw echte drijfveren, hoe meer je dit gemis wilt compenseren. Je wilt je, al is het maar tijdelijk, af kunnen sluiten van de wereld waarin jij niet tot je recht komt. Je verdwijnt achter de televisie, gaat computerspelletjes spelen, wordt een kroegtijger (bingo), leeft van vakantie tot vakantie, etcetera.

Je bent vooral bezig om de pijn niet onder ogen te zien. En dit kun je, in onze Westere wereld, een leven lang volhouden.

2. Je neemt het niet serieus

Geld verdienen. Belangrijk. Brood op de plank. Crisis, weet je wel. Je passie volgen, leuk hoor. Maar zorg eerst dat je goed inkomen verdient, en dan kun je wel eens gaan nadenken over wat je nu echt drijft, als je dat nou echt zo belangrijk vindt.

Natuurlijk, geld verdienen is belangrijk in onze maatschappij. Daar moet je je niet voor ontvluchten. Helaas is dit voor velen het enige doel in hun leven. In de media krijgen we ook niet anders te horen; elk wereldprobleem heeft wel uiteindelijk met geld te maken. De langere termijn visie en de waarom-vraag hebben geen prioriteit. Toch zijn er gelukkig steeds meer mensen die inzien dat zij zelf aan zet zijn. Als een zinvol leven leiden de top-prioriteit wordt, dan kom je een stap dichterbij het ontdekken van je passie.

3. Verantwoordelijkheid

Ik heb al vaker over ons schoolsysteem geschreven. Ik heb absoluut geen oplossing, maar ik zie wel veel dingen verkeerd gaan. Zo wordt van jongs af aan de eigen verantwoordelijkheid in het leerproces afgenomen. Alle kinderen zijn nieuwsgierig van aard en willen alles ontdekken, maar wel op hun manier. Helaas wordt dit niet toegestaan in het huidig systeem. Alles moet volgens een uniforme manier verlopen.

De maatschappij is door dit systeem ook zo gaan denken. En elk individu geeft langzaam aan steeds meer van zijn verantwoordelijkheid op, bewust of onbewust.

Om vanuit die situatie weer in connectie te komen met de eigen drijfveren en passie, zal men eerst op een nieuwe (lees: oorspronkelijke) manier moeten denken.

Hoe beoordelingen echt werken

Ik had ooit een collega. Hij was door de zeer strenge selectie heengekomen, maar... hij kon het werk niet. Hij snapte het werk niet. Hij wilde het niet. Hij ging zijn eigen gang en was daarbij soms onbewust destructief bezig.

Hij paste gewoon absoluut niet in de organisatie en continu moesten zijn fouten gecorrigeerd worden door anderen.

Fast track

Ik was vol met mijn carrière bezig. Ambiteus als ik was nam ik steeds meer werk op me. In dat jaar werd ik verantwoordelijk voor steeds meer grote projecten. Mijn beoordeling zou top zijn! Ik werkte hard, ik werkte veel en behaalde uitstekende resultaten. Echter, tot mijn frustratie was een van mijn vele projecten dat jaar minder goed gegaan. Het was veel complexer dan men had aangenomen en met veel kunst- en vliegwerk had ik het toch kunnen klaarspelen.

Mijn collega ging dat jaar op zijn eigen manier ook verder. De ene escalatie na de andere volgde, maar gelukkig was ik er niet meer bij betrokken.

Aan het eind van het jaar kwam de beoordeling:

- Ik kreeg niet de top beoordeling waar ik op uit was.
- Mijn collega kreeg niet de slechte beoordeling wat iedereen verwachtte.

Hoe beoordelingen werken

Toen ontdekte ik hoe beoordelingen werken. Het gaat niet om de hoeveelheid en kwaliteit van je werk; **het gaat om de relatieve groei die je laat zien**. Dat ik het werk van meerdere mensen deed en kwaliteit opleverde, viel blijkbaar in het niets in het licht van dat ene project dat minder ging (maar nog steeds een succes was).

Mijn collega daarentegen had in die periode een project gedaan dat, tot ieders verbazing, niet uitliep op een drama. Het was niet goed, maar er was dit keer geen management interventie nodig. En dat was reden om hem een positievere beoordeling te geven.

Chronologisch over het hele jaar gezien, liet hij namelijk groei zien, ik liet achteruitgang zien. En dusdanig werden we beoordeeld.

Belangrijke les

Dit was een hele belangrijke en pijnlijke corporate les voor mij. Hoe goed of slecht je het ook doet, **je bent volledig afhankelijk van je baas**. Ik had mijn werkeethos kunnen veranderen en mij alleen bezig kunnen houden met het scheppen van de juiste perceptie, niet met het werk zelf... maar zo weiger ik te werken. Verward ging ik op dezelfde voet verder. Zonder het me te beseffen was dit wellicht de allereerste mijlpaal naar mijn zelfstandig ondernemerschap.

En jij?

Hoe beoordeel jij je eigen werk? Denkt je baas er ook zo over? Doe je liever aan perceptie management of aan work management?

Welke kleur ben jij?

‘Enne... welke kleur ben jij?’ Verbaasd keek ik haar aan. Althans, dat probeerde ik. Ze keek steevast naar de iPad die ze vasthield op haar schoot. Ik kreeg geen oogcontact met haar. Alles wat ik vertelde voerde ze in op haar tablet. Ik was al aardig afgeknapt, omdat onze meeting een uur later begon dan afgesproken. Het was haar fout, maar excuses konden er niet vanaf.

‘Wat bedoel je precies met welke kleur ik ben?’ vroeg ik. Ik had gereageerd op een freelanceklus en sprak met het bemiddelingsbureau. Dit bureau onderscheidde zich door langetermijnrelaties aan te gaan met de freelancers, aldus de dame wier hoofd blijkbaar te zwaar was om mij recht aan te kijken.

Welke kleur ben ik?

Met ‘kleur’ bedoelde ze wat voor type persoon ik ben. Blauw is analytisch, rood is doelbewust, geel is verzorgend, enzovoorts. Ik vertelde haar dat ik niet zo in dit soort classificaties geloof. Ik deed dat ik diverse testen gedaan had en dat er telkens een ander antwoord uitkwam. Het hoofd zonder zichtbaar gelaat sprak: ‘Ja, ik begrijp wat je bedoelt. Maar welke kleur ben je het meest?’

‘In dat geval ben ik alle kleuren.’ Geen idee of dat een mogelijkheid was om in te vullen op haar iPad. Eigenlijk wilde ik haar vertellen over mijn filosofie over persoonlijkheidstesten, maar ik besloot wijselijk mijn energie te sparen.

Principekwestie

Ik geloof namelijk, puur uit principe, dat elk mens uniek is in samenstelling. De natuur is zo prachtig en complex, je kan niets classificeren in hokjes. Elke poging tot *personality pigeonholing* is per definitie een verarming van de werkelijkheid, van JOUW werkelijkheid. Een persoon kan je niet mappen op een één-dimensionele schaal, ook niet in 2D, 3D en hoeveel variabelen en parameters je ook maar wilt meten.

Let wel: ik wil best geloven dat die testen je enigszins verder kunnen helpen, al was het alleen maar dat je eens de tijd neemt om jezelf onder de loep te nemen. De uitslag van zo’n test is echter veel minder relevant. Het is een momentopname, zonder enige verklarende context. Je kunt daar alleen iets zinnigs uithalen als je jezelf al goed kent.

Wat kies je?

Maar er geldt een groot gevaar in dit soort testen: het maakt mensen apatisch. Ze leggen zich neer bij het oordeel van zo’n test. Lekker makkelijk natuurlijk, want dan is er geen noodzaak om aan jezelf te werken en houd je alles simpel. De uitslag van zo’n test wordt vanzelf werkelijkheid. Einde persoonlijke groei.

De vraag is: wil jij de rest van je leven zo doorgaan en geef je je over... of zit er nog een vechtersbaas in je die zegt dat jij meer bent dan dat? Het antwoord hierop is niet eenvoudig. Verder ontdekken wie je bent, wat je wilt en wat je passie is, vraagt veel energie en kan een pijnlijk

onfronterend proces zijn. De echte vraag achter ‘Wat wil je’ is dus eigenlijk “Wil je **écht** weten wat je wilt”. **De keuze is aan jou.**

Ik ben bang dat het bemiddelingsbureau geen langetermijnrelatie met mij heeft opgebouwd... Jammer, het was uiteindelijk een kwestie van een extra checkboxje zetten op het formulier, getiteld ‘ondefinieerbaar’.

“Echt iets voor jou”

Het zonnetje scheen. Ik stond voor een prachtig pand. Er stond een mooie Porsche voor de deur. “Dit begint goed”, dacht ik nog. Ik was op bezoek bij een jager.

Geen gewone jager trouwens. Een echte hoofdjager. In Engeland noemen ze deze mensen ook wel headhunters. Ik bood mijzelf aan als prooi, zonder het te beseffen. Ik was naarstig op zoek naar werk en richtte me daarom op banen van het type any-job.

“Benieuwd wat hier uit komt rollen”, dacht ik terwijl ik aanbelde. Een uiterst vriendelijke dame deed open en terwijl we naar het kantoor liepen babbelden we er vrolijk op los. Koetjes, kalfjes, koffietje, koekje, wat-een-weertje, etcetera.

Na een half uurtje substantiële gezelligheid, zei de headhunter ineens: “Nu we zo wat gesproken hebben, weet ik welke organisatie perfect bij jou past! Ik ken echt een hele leuke club waar jij helemaal bij hoort!”

“Wow, wat indrukwekkend dat iemand dat uit dit gesprek kan halen. We hebben het nog niet eens over mijn cv gehad. Het gaat gewoon om mij als persoon. Dit gaat goed zo, mijn redding is nabij.” “Vertel, vertel!”

De jager begon enthousiast te vertellen over een innoverend groot bedrijf dat zich specialiseerde in het automatiseren van kantooradministratie; een tak van sport waar ik eigenlijk van gruwel. Maar toch, als het zo’n mooi bedrijf is... “Vertel, vertel!”

Het ging om een rol als junior project manager. “Junior?” “Ja, junior ja.” “Maar ik heb al jaren gewerkt als project en program manager?” “Ja maar bij dit bedrijf is junior eigenlijk heel senior.” “Vertel, vertel”.

“Ik ga een afspraak inplannen met de directeur. Je gaat echt een onwijze klik met hem hebben, hij is precies zoals jij.”

Een week later had ik een gesprek met die directeur. Korte samenvatting: junior is gewoon junior, totaal geen klik met ‘leuke’ directeur en automatiseren van kantooradministratie is gewoon absoluut mijn ding niet. Gesprek ging nergens over.

Het is al jaren geleden, maar ik herinner me het nog goed. Dit kon alleen maar gebeuren, omdat ik mijn eigen verantwoordelijkheid uit handen gaf. Ik liet iemand anders bepalen wat bij me zou passen. Nadat ik de opgedane frustratie weggespoeld had met vele biertjes, kon ik uiteindelijk terugkijken op een fantastische ervaring. Weer een heipaal in de grond voor het idee om voor mijzelf te beginnen.

Wat wil je nu eigenlijk?

Af en toe neem ik wel eens lifters mee. Om te helpen, maar ook voor de gezelligheid. Het zijn meestal studenten die aan een liftwedstrijd meedoen.

Laatst had ik zo'n vrolijk liftkoppel meegenomen en het gesprek kwam snel op gang. Nadat ik vernomen had dat het studentenleven (gelukkig) nog steeds hetzelfde was, stelde ik een wat serieuzere vraag.

“Wat wil je gaan doen na je studie?”

Het viel me op dat de twee studenten daar geen duidelijk antwoord op had. Ze wisten het eigenlijk niet. Veel verder dan “iets dat goed verdient” kwamen ze niet. We waren inmiddels aangekomen bij het afzetpunt en daar namen we afscheid van elkaar. Het laatste deel van het gesprek bleef bij me.

Hoe kan je nu 5 à 7 jaar van je leven investeren in een studie zonder dat je een plan of idee hebt wat je daarna wilt doen? Zulke intelligente jonge mensen en niet inzien dat de essentie miste in hun studie?!

Reflectie

En toen bedacht ik me weer hoe ik destijd ben gaan studeren. Ik had namelijk ook totaal geen idee wat ik eigenlijk wilde gaan doen. Ik ben uiteindelijk Technische Informatica gaan studeren, omdat ik computers wel interessant vond.

Toen ik in de eerste week in de collegebanken zat en twee studenten naast me ontdekten dat ze alle twee de eerste 100 decimalen van pi uit hun hoofd kenden... begon het bij mij te dagen dat ik wellicht de verkeerde studiekeuze had gemaakt. Maar omdat ik geen idee had wat ik écht wilde, ben ik er mee doorgegaan.

Don't get me wrong! Ik heb een fantastische tijd gehad als student en heel veel geleerd. De studie heeft me uiteindelijk ook veel gebracht. Ik heb echter nooit tijd genomen om echt deze vraag te beantwoorden:

“Wat wil ik nu eigenlijk?”

Het is opmerkelijk hoeveel mensen mij mailen dat ze graag ontslag willen nemen, maar niet weten wat ze nu eigenlijk willen doen daarna. Ik ga hier binnenkort een serie artikelen overschrijven. Voor nu stel ik jou dezelfde vraag:

“Wat wil je nu eigenlijk?”

Je hebt altijd een keuze

Neem Ontslag! richt zich op mensen die in het grijze gebied zitten. Dit zijn de personen die tot de conclusie zijn gekomen dat zij iets moeten veranderen in hun leven. Deze mensen die op zoek zijn naar ideeën en oplossingen. Graag prikkel ik ze en vertel over mogelijkheden, hoe je angst overwint, hoe je dit organiseert en nog veel meer.

Trieste mensen

Af en toe kom ik toch ook in contact met mensen die zich in een erg trieste persoonlijke situatie bevinden qua werk, familie, gezondheid of financiën. Deze personen zijn het daardoor helemaal niet eens met de boodschap van deze website. Zij vinden dat je niet altijd kunt kiezen.

Ik reageer altijd vriendelijk en toon mijn medeleven. Zo steek ik gewoon in elkaar en het is dan ook welgemeend. Toch knaagt het aan me. Vanwege de pijn van deze persoon houd ik me in, maar ik ben het niet eens met hun houding. Ik vind namelijk dat je juist wel altijd kunt kiezen... hoe pijnlijk je situatie ook moge zijn.

Acceptatie

Ja, shit happens! Volgens sommigen heb je dat zelf aangetrokken, anderen zullen zeggen dat het je lot is van hogeraf bepaald. Feit is dat het gebeurt en dat is vervelend. Geef je verdriet genoeg ruimte, maar zorg er ook voor dat je op een gegeven moment accepteert dat je je in deze situatie bevindt. Door acceptatie alleen al voel je je iets beter. Vanuit daar kan je verder gaan.

Keuze

En je gaat verder met het verbeteren van je leven. Dat doe je door het maken van nieuwe keuzes. Zo neem je de regie van je eigen leven in handen. **Je hebt nooit de volledige controle over wat er gebeurt, maar je hebt wel altijd een keuze, op elk moment.**

Het grote risico van risico mijden

We zijn elke dag bezig met het maken van beslissingen. Ons leven bestaat uit niets anders dan keuzes maken. En omdat dat best vermoeiend is, luisteren we graag naar de gevestigde orde, zodat we zelf even niet hoeven te denken. Dat is dogma en het helpt ons om ons complexe leven iets simpeler te maken.

Wat is het risico?

Daarom zien we, bijna automatisch, altijd dat risico iets is waarbij we iets kunnen verliezen. *Wat kan ik verliezen als ik deze beslissing maak?*

Als we veel kunnen verliezen, dan noemen we het risicovol.

Als we maar weinig kunnen verliezen, dan vinden we het niet risicovol.

Klinkt heel simpel natuurlijk, maar wat dacht je hier van:

Als mensen een inschatting moeten maken van hun potentiële verlies – dan overdrijven we enorm.

Daarnaast geldt ook dat we veel liever vasthouden wat we nu hebben dan dat we iets nieuws willen.

Deze twee eigenschappen houden ons gevangen. We zijn gevangen in de angst van een overschat verlies.

Het nieuwe risico

Adam Bakers, blogger van de website Man vs. Debt (aanrader), heeft voor zichzelf een nieuwe definitie van risico gemaakt voor het nemen van grote beslissingen in zijn leven.

Zal ik enorme spijt krijgen als ik niet de moed had om deze beslissing te nemen?

Een beslissing maken om iets nieuws te doen kan verkeerd uitpakken, maar daarmee is niet gezegd dat alles verloren is. Je bent weer een ervaring rijker geworden en dat zal zich uiteindelijk altijd weer uitbetalen, in welke hoedanigheid dan ook.

Je bent volledig op de hoogte van de vermeende risico's. Desondanks is het gevoel zo sterk, dat je leven zinloos zal zijn als je het niet onderzoekt of probeert. Dat je al die jaren geleefd hebt in angst en nooit echt je talenten hebt kunnen ontplooien... Dat is pas een echt risico.

Het is aan jou. Wederom een keuze die je moet maken... hoera!

Wijze levenslessen van stervenden

Bronnie Ware woont in Australië en werkt als stervensbegeleider van terminale patiënten. Terugkijkend op hun leven vertellen deze patienten aan Bronnie waar ze spijt van hadden of wat ze liever anders hadden gedaan. Deze levenslessen heeft Bronnie verzameld en vervolgens gecategoriseerd. De top vijf die ze samenstelde was opmerkelijk:

- 1. Ik wilde dat ik de moed had gehad om een leven te leiden zoals ik dat wilde, en niet zoals anderen het wilden.**
- 2. Ik wilde dat ik niet zo hard gewerkt had.**
- 3. Ik wilde dat ik vaker mijn gevoelens had leren te uiten.**
- 4. Ik wilde dat ik meer contact had gehouden met mijn vrienden.**
- 5. Ik wilde dat ik mezelf gelukkiger had laten zijn.**

Zijn dit niet juist ook die onderbuikgevoelens? Van die dingen waar je altijd al iets aan wilt doen, maar toch telkens weer vooruitschuift. Van die dingen die je eigenlijk heel belangrijk vindt, maar toch laat je je weer afleiden door andere zaken.

Let op: dit zijn geen levenslessen! Dit is niet iets wat je pas inziet aan het eind van de rit. Je kent ze nu al. Alleen als het te laat is, dan kom je er pas achter dat je eerder had moeten acteren. Het goede nieuws voor jou: het is nog niet te laat!

Uit al haar gesprekken trekt Bronnie een prachtige conclusie:

**Life is a choice. It is YOUR life.
Choose consciously, choose wisely, choose honestly. Choose happiness.**

Verveling op je werk is gevaarlijker dan je denkt

Hand in hand loop je met haar over het hagelwitte strand. Het is prachtig weer maar gelukkig is er ook een klein briesje. Haar mooie donkere haar wappert en danst zachtjes op en neer terwijl jullie langzaam verder wandelen op dit idyllische eiland. Haar volle glimlach doet je beseffen dat het leven niet perfecter kan. Ze kijkt je aan met een fonkeling in haar verleidelijke ogen en zegt...

Verveling op het werk

“Wanneer ga je het finance rapport opleveren?”. De palmbomen achter haar verdwijnen ras en maken plaats voor een grijze muur. Het strand verandert ter plekke in een kantoorruimte en voor je het weet ben je weer terug in de keiharde realiteit: je bent in een saaie meeting.

Blufpoker

“Eind deze week is het klaar” roep je. Je weet dat dit pure bluff is, maar je laat je niet kennen. Die bebrilde collega van die andere afdeling is zo’n etter. Als je de waarheid had vertelt, begon hij weer zijn tirade over het gebrek aan ownership van je afdeling. Wat een naar mannetje. Je geeft hem daarom een stomp in zijn maag. En nog een. Vervolgens parkeer je je vuist recht in zijn gezicht. Terwijl hij zoekt naar zijn bril, geef je hem nog een flinke genadetrap en hij stort inelkaar.

Wonderbaarlijk genoeg staat hij direct weer op en loopt naar het whiteboard om de Net Present Value van het project te berekenen. Je schrikt weer wakker: je bent in een saaie meeting.

Marktsegmentering

Je kijkt in je aantekeningen. Je hebt de marktsegmentering duidelijk in kaart gebracht met een taartdiagram. Wat heerlijk smaakt die vlaai. En wat een keuze! Je probeert ook eens een punt kersenvlaai. En daarna eentje met aardbeien. Wat lekker. “Koffie?” hoor je. “Een cappuccino zou nu perfect zijn” denk je nog, terwijl je ontdekt dat je nog steeds op diezelfde plek zit: je bent in een saaie meeting.

Dwalen jou gedachten vaak af in een meeting? Verveel jij je ook op je werk? Het lijkt een onschuldig probleem te zijn, maar het is gevaarlijker dan je denkt.

Wetenschappelijk onderzoek

Er is onderzoek gedaan naar dieren die leven in gevangenschap. Wilde dieren in dierentuinen gaan uiteindelijk repetitief gedrag vertonen. Ze lopen op en neer langs de muur, volgen precies dezelfde stappen en knikken steeds met hun hoofd. Ze zien er gefrustreerd uit. Hersenonderzoek bij deze dieren heeft aangetoond dat neurale paden waren beschadigd en dat verveling de uiteindelijke oorzaak was.

Verveel jij je?

Hier zit een waarschuwing in voor mensen. Als je je verveelt op je werk, dan kan je jezelf niet ontplooien. Verveling is een biologisch alarm dat je vertelt dat je iets anders moet gaan doen. Ontslag nemen om jezelf te behoeden voor dit gevaar is dan ook een valide reden, maar...

Ik laat het hier bij, want anders dwalen je gedachten misschien weer af.

Doe je mee aan de nieuwe economie?

Ik begin er steeds meer in te geloven dat we een transitie (gaan) meemaken van een economie die puur gebaseerd is op een (fictieve) monetaire systeem naar een economie die gebaseerd is op waarde. Omdat waarde verschilt per individu kan een nieuwe globale markt ontstaan waar unieke producten en diensten hun weg vinden naar de perfecte klant, waar dan ook in deze wereld.

Verander je belief system

Om dit te bereiken moeten we ons belief system veranderen. Ja, jij kan het verschil maken. Ja, jij staat aan het roer. Ja, jij bent de enige gekwalificeerde persoon om te doen waar jij goed in bent!

Terwijl het huidige economische systeem op instorten staat, volg jij juist je intuïtie in plaats van het gebaande pad... naar de afgrond.

Eigen pad

Ik geloof dat, als iedereen zijn eigen pad gaat en zich richt op waarde, we dan ook in overvloed en vrede met elkaar kunnen leven. Let wel, dit is alles behalve een makkelijk pad. Je zult veel obstakels tegenkomen. Daarom is het van belang het juiste support team om je heen te hebben om je er door heen te slaan.

Aanwijzen wat er verkeerd is in de wereld is belangrijk. Oplossingen aandragen is nog belangrijker. Echter, het allerbelangrijkste is om jouw oplossingen ook te implementeren voor jezelf. Het begint met eigen verantwoordelijkheid. *Be the change you want to see in this world!*

Is dit:

...idealisme? Ja!

...utopisch? Ja!

...dromerig? Ja!

...mogelijk? ABSOLUUT!

Lijd jij ook aan het ‘hoger opgeleid’ syndroom?

Ik zal het niet snel vergeten. Ik deed een investorpitch voor de tech start-up die ik toen leidde. We hadden naarstig geld nodig en ik zette mijn beste beentje voor. Na mijn korte pitch kwam de eerste vraag: “Waarom ben jij dan de juiste persoon voor deze venture?” In de eerste zin van mijn antwoord werd ik al onderbroken. Ik had het verboden woord gebruikt. Ik vond het erg belangrijk om te noemen dat ik een MBA diploma had van een gerenommeerde business school.

“Je weet niets!”

“Ohhhh, daar hebben we er weer zo een! Met zo’n diploma weet je niets!”. Wat was ik op mijn teentjes getrapt! Zoveel geld geïnvesteerd in die opleiding en deze persoon schuift dat één, twee, drie van tafel. Wat een ##\$@, wat denkt ie wel?

Later begon ik in te zien dat hij gewoon keihard gelijk had... en nu pas durf ik dat ook zo te zeggen.

Het Hoger Opgeleid Syndroom

Ik had last van het ‘hoger opgeleid’ syndroom. Dit is één van de grootste valkuilen van het ondernemerschap. Omdat we een bepaalde titel dragen, denken we dat we ook iets kunnen. En dat lijkt te kloppen, zolang je werknemer blijft. Dan kan je schermen met je diploma’s en zo telkens een betere positie veroveren.

Zelfkennis, durf en creativiteit

Het zelfstandig ondernemerschap werkt anders. Jouw achtergrond is wel belangrijk, maar het gaat veel meer om jou als persoon. Zelfkennis, durf en creativiteit zijn daarbij essentiële ingrediënten. Helaas leer je dit niet op je opleiding.

Leverage

Volgens mij is dit een reden waarom sommige zelfstandige ondernemers ook weer stoppen en terug gaan naar de loonslaaf constructie (foei!). Je kunt als zelfstandige ondernemer namelijk veel minder leverage creëren met je diploma’s. Waar je als werknemer deuren kunt openen met je diploma, moet je als ondernemer deuren openbreken met je handen...(of door het raam klimmen).

Neem afscheid!

Als je een nieuw pad ingaat, betekent dat ook dat je afscheid moet nemen van bepaalde zaken. Let wel: die mooie opleiding van je heeft er wel voor gezorgd dat jij nu zo snel doorgegroeid bent naar een positie waar jij NIET wilt zijn. Neem afscheid!

Daarom raad ik starters aan hun opleiding mentaal af te schrijven, net als met boekhouden, alleen dan in je hoofd. Focus je volledig op je nieuwe zelf. En lukt het je om die transformatie door te gaan, dan gebeurt er iets moois: de meerwaarde van jouw opleidingen komt dan vanzelf weer bovendrijven! En dan staat daar een nieuw krachtig persoon, die ook nog eens gewapend is met een mooie diploma!

Hoe jij waarde toevoegt

Net terug van drie prachtige weken vakantie in Brazilië. We waren daar een paar dagen op bezoek bij een vriend daar die een hoge functie bekleedt bij de overheid. Hij woont in een luxe ‘gated community’ waar ook ambassadeurs families en expats wonen. Het oord is compleet met zwembaden, sauna’s, fitness met begeleiding, BBQ plekken, speelzalen, noem maar op.

Elke ochtend kwam er een 7-tal tuiniers om de plantsoenen bij te werken. Het zag er al prachtig uit en ik begreep niet wat er nog meer gedaan kon worden. Toch waren zij elke dag druk aan het schoffelen, harken en wieden.

Meerwaarde

Terwijl ik dit gadesloeg vanuit het balkon, vroeg ik me af: Is het echt nodig dat zij dag in, dag uit de tuinen perfecter-dan-perfect maken voor slechts een handjevol gefortuneerde families die daar niet eens naar omkijken? Hoe zouden deze mannen zich voelen na zo’n lange dag? Wat is hun toegevoegde waarde?

Ironisch genoeg had ik later die dag een goed gesprek met mijn vriend. Hij vertelde dat hij een leeg leven had en niet voelde dat hij maar ook enige toegevoegde waarde had, ondanks zijn hoge positie.

Eekhoorns

“*In the end... I’m just a squirrel trying to get a nut*” gonsde het door mijn hoofd. Jaren geleden vertelde een Canadese vriend me dit. Het maakte volgens hem niet uit waar je staat op de sociale ladder... De een pakt weliswaar een groter nootje dan de ander, maar uiteindelijk zijn we allemaal eekhoorns die hetzelfde doen.

En dat is voor mij een zeer bedroevende gedachte. Sommige spirituele leiders en filosofen zijn van mening dat iedereen zo op zijn manier bijdraagt aan de wereld. En wellicht hebben ze gelijk; ik kan, mag en wil in ieder geval niet oordelen over de meerwaarde die anderen leveren.

Hoop

Maar er moet toch meer zijn? Jazeker! Terwijl ik dit schreef, kreeg ik de ingeving. Het gaat niet om de meerwaarde die jij geeft aan de wereld, het gaat om de meerwaarde die jij geeft aan **JOUW** wereld.

Het gaat om hoe jij added value creëert voor jezelf. En dat heeft helemaal niets met geld te maken, maar juist met persoonlijke transformatie.

Jouw continue transformatie, jouw voortdurende groei, dat is wat jij eerst bijdraagt aan jouw wereld en daarmee aan de gezamenlijke wereld, precies in die volgorde.

Vrijheid

Om je constant te kunnen ontwikkelen is het van groot belang dat je daarvoor de juiste omgeving creëert. Ik noem deze infrastructuur simpelweg ‘vrijheid’. In andere woorden: je moet zo min mogelijk belemmerd worden in je eigen ontwikkeling. En daar moet je zelf voor zorgen.

Mijn advies daarin laat zich raden: uiteraard eerst die ‘big pink elephant’ uit de kamer schoppen, maar dat is een keuze die jezelf moet maken. Essentieel is in ieder geval dat je aan de slag gaat om jezelf meer vrijheid te geven voor je persoonlijke transformatie.

En waar leidt dat naar toe? Geen idee... en dat is juist het mooie er aan... jij bepaalt!

Hoera, jij hoort bij de 0,0000000001%

Ik heb fantastisch nieuws voor je. Dit gaat jouw wereld op zijn kop zetten. Jij dacht natuurlijk dat je bij de 99% hoorde en ondergeschikt was aan het reilen en zeilen van die 1%, de elite. Echter, de waarheid is compleet anders!

Jij hoort namelijk bij de elite. Maar niet zomaar een elite. Jij hoort bij de top-elite, de elite der eliten. Jij bent *eliter* dan wie dan ook, jij bent het *aller-elitest* van iedereen! Het gezelschap waar jij onderdeel vanuit maakt is zo ongelooflijk select, dat er echt maar plaats is voor één held... en dat ben jij!

Ja, jij bent uniek. In jouw wereld sta jij aan de top. En daar zou je best eens wat meer van mogen profiteren. Jij staat aan het roer van jouw leven. Durf dan ook te sturen. Durf te ontdekken wie jij nu écht bent. Laat al je kwaliteiten en capaciteiten tot zijn recht komen.

Om dat te realiseren heb je wel vrijheid nodig. Die vrijheid geeft je de ruimte om jezelf verder te ontwikkelen en te ontplooien.

Heb je echter het gevoel dat je belemmerd wordt in die vrijheid, dan moet je juist die vrijheid terug nemen. Ja, dat mag, want dit is jouw wereld. Jij bent de elite en jij mag dat bepalen. En het is heel simpel... het begint met twee magische woorden.

De twee wegen naar geluk

Wat de zin is van het leven weet (bijna?) niemand. We hebben ons wel een levensdoel gesteld: we moeten het geluk opzoeken.

Het is mijn visie dat je geluk op slechts twee manieren kunt bereiken.

De eerste manier is om jezelf volledig af te sluiten en je eigen wereld zo klein mogelijk houden. Ignorance is bliss. Kinderen zijn een mooi voorbeeld daarvan. Het zijn ongelooflijk blije mensjes. Nu ik zelf vader ben, is het fantastisch om mijn zoontje zo blij te zien... om helemaal niets! Wat ben ik daar jaloers op.

Maar om dat als volwassene na te streven, moet je bijvoorbeeld nooit meer het nieuws volgen. Je moet jezelf volledig afschermen voor alles wat niet binnen jouw kleine happy wereldje past. Je blijft doorwerken als werknemer en je denkt er niet over na. Vragen over nut en toegevoegde waarde ontwijk je. Als je dat kunt bereiken, dan heb je geluk bereikt en dat is fantastisch! Dit lijkt de gemakkelijkste weg. Toch heb ik heel veel respect voor mensen die dit kunnen... want ik kan het namelijk niet. Ik kan het echt niet. Mijn gedachten stuiten altijd rond, ben altijd bezig met nieuwe ideeën, wil altijd leren, wil altijd dingen verbeteren, mensen helpen en noem maar op. Ik kan onmogelijk mijn geluk vinden als ik deze gevoelens niet continu kan voeden (althans, dat denk ik nu).

Dus voor mij zit er helaas niets anders op dan mijn eigen verantwoordelijkheid te nemen en mij volledig open te stellen voor al wat er gebeurt in de wereld. Ik wil het kunnen begrijpen. En ik weet nu al dat me dat nooit gaat lukken, maar ik prijs me gelukkig met het feit dat de weg er naar toe net zo interessant is. Ik streef persoonlijke groei na. Dat is niet de gemakkelijkste weg, maar, voor mij, wel de rijkste.

Je kunt het ergens vergelijken met die bekende scene uit de film The Matrix. Wil je blijven leren en begrijpen? Welke pil neem jij, rood of blauw?

Het is okay om te stoppen!

We leven in een samenleving waar wordt gepropageerd dat je moet volharden. Het staat zelfs in onze nationale vlag, *je maintiendrai*. Het betekent: “Ik zal handhaven, ik zal me staande houden.”

Dat is een nobel streven. En het geldt zeker voor ondernemers. Je moet af en toe lange adem hebben om iets te realiseren.

Echter... het wil niet zeggen dat je altijd blindelings moet doorgaan met iets dat niet werkt. Het wil niet zeggen dat je hetzelfde moet blijven doen als iets op langere termijn desastreus is voor je. Het wil niet zeggen dat je op hetzelfde pad moet blijven, terwijl je weet dat dit niet het juiste voor je is.

Helaas heeft het woord stoppen een nare bijmaak. Het lijkt wel een dogma te zijn geworden. Als je ergens mee stopt, dan ben je een quitter. Als je ergens mee stopt, dan ben je zwak, want dan kon je het niet aan.

Maar is dat wel zo?

Je kunt het ook vanuit een ander perspectief bekijken: Het getuigt juist van moed en inzicht om te durven stoppen met iets. Een mens is altijd in verandering. Je interesses veranderen naarmate je ouder wordt. Als jij met veel plezier een bepaalde carrière bent begonnen, wil dat niet zeggen dat je het nu nog steeds leuk moet vinden.

Helaas zijn we daar nog niet van overtuigd in ons land. Volgens statistieken zijn 70% van de werknemers ongelukkig op hun werk... en ze blijven zitten waar zitten, *lekker te maintiendraien*. Je zou toch op zijn minst denken dat deze 70% heel hard aan het solliciteren zou moeten zijn. Dat zou dan een enorme impuls geven aan de beweging op de arbeidsmarkt... en dan heb ik het niet eens over zzp-er of ondernemer worden.

Wat weerhoudt deze mensen? Is het angst? Wanneer weet je eigenlijk dat het juist is om ergens mee te stoppen?

In feite is dat heel makkelijk en moeilijk tegelijk... Je moet namelijk echt naar jezelf gaan luisteren. En om dat te doen moet je je hersens even uitzetten. Je hersens zijn ongelooflijk krachtig. Zo krachtig zelfs dat ze makkelijk jouw onderbuikgevoelens overklassen. Je kunt jezelf op rationeel gebied volledig van iets overtuigen, maar als je je gevoel er niet bij betreft, dan loop je grote kans dat het misloopt.

Probeer het eens. Stop even met nadenken. Wat wil je nu echt? Waar loopt jouw hart vol van?

Kan je écht van je vakantie genieten?

Ik las deze week een heel interessant artikel op de website van de BBC. Het gaat over het feit dat veel mensen in Azië hun werk meenemen op vakantie. Ze kunnen het maar moeilijk loslaten.

Zuid Koreanen behoren tot de mensen die het meeste aantal werkuren draaien. Toch is de productiviteit van Zuid Korea een van de laagste in de wereld. De regering in Zuid Korea wil er nu wat aan doen door een verplichte vakantie van twee weken in te voeren. Ik ben er niet overtuigd van dat dat gaat werken. Het kost toch minstens een week om je mentaal los te koppelen van alle perikelen op het werk.

Volgens het artikel zijn er in Azië veel werknemers die hun laptop en mobiel meenemen naar hun vakantiebestemming. Ik deed dat vroeger ook, want ik vond het belangrijk bereikbaar te blijven voor mijn collega's. Daarnaast had ik er ook wel plezier in om gebeld te worden door een collega; kon ik uitgebreid verslag doen vanaf dat terrasje in het verre buitenland. Even stoer mijn laptop tevoorschijn toveren en lekker belangrijk zitten zijn. "Dat mooie meisje aan het andere tafeltje is nu vast erg onder de indruk van mij!", moet ik gedacht hebben, terwijl waarschijnlijk het tegenovergestelde waar was.

Maar wat er na het gesprek gebeurde... ik was weer aan het werk. In mijn hoofd althans. Totaal afgeleid en zag niets meer van de mooie omgeving waar ik midden in zat. Mijn gedachten dwaalden af naar de projecten die ik deed op het werk, mijn collega's, mijn promotie, mijn baas...

Het is lastig om je helemaal los te maken van je werk op je vakantie. Maar het is zo ongelooflijk belangrijk. Als je je bovenkamer rust geeft, dan kom je tot jezelf. En dan kom je pas tot nieuwe inzichten. Een inzicht zoals dat je misschien eens ontslag zou moeten nemen als je nog iets zinnings wilt doen met je leven (een persoonlijke favoriet uiteraard!).

Hoe zit dat met jou? Kom je echt tot rust op vakantie? Of ben je stiekem nog met je werk bezig? Verwacht jouw baas dat je bereikbaar bent?

Niet gelukkig op je werk een luxe probleem?

Het moment zal ik nooit vergeten. Ik werkte net een paar maanden in mijn eerste baan en moest op business trip naar Manila in de Filippijnen. Een geweldig avontuur natuurlijk voor zo'n jong broekie als ik! Met de taxi naar het vliegveld, ongelimiteerd croissantjes eten in de business lounge en vervolgens verwelkomd worden met champagne in de business class van de Boeing 747. Eenmaal aangekomen op de airport van Manila werd ik opgewacht door een chauffeur, strak in kostuum en met pet. Hij opende de deur van zijn grote limousine en ik stapte in. Wat voelde ik me een held!

We reden door de stad naar het hotel. Op een gegeven moment stonden we voor een verkeerslicht. Nieuwsgierig keek ik door de geblindeerde ramen naar buiten. Ik zag een klein meisje staan op straat. Ze keek me met indringende ogen aan, hoewel ze me natuurlijk niet kon zien. "Wie zou die belangrijke persoon zijn?" dacht ze misschien. Achter haar zag ik waar ze woonde; een krotje... gemaakt van roestige golfplaten. Geen deuren, geen ramen. Ik kreeg meteen een brok in mijn keel. Wat een contrast! De taxi trok weer op en vervolgde zijn weg. Dit beeld is me tot op de dag vandaag altijd bij gebleven.

En nog steeds denk ik er aan. Dankzij Neem Ontslag! kom ik in contact met vele mensen. Naast complimenten kreeg ik ook af en toe te horen dat mijn initiatief vooral een westers luxe probleem poogt op te lossen. Ik ben het daar lange tijd mee eens geweest. Denkend aan dat kleine meisje aan de andere kant van de wereld kon ik ook niet anders...

Toch ben ik nu een andere mening toebedeeld.

Ja, vanuit het perspectief van iemand die elke dag moet zien te overleven is dit absoluut een luxe probleem. Maar dat is wel het perspectief van iemand anders. Als jij een probleem hebt... dan is het JOUW probleem. Jij beoordeelt de omvang van jouw probleem aan de hand van je gevoelens en emoties. Iemand anders kan jouw probleem als een non-issue of een luxe probleem zien. Of, aan de andere kant van het spectrum, een ander kan jouw probleem misschien als een complete ramp zien, het einde van de wereld! Is dat relevant? Nee! Het is jouw probleem.

Zo'n 30 jaar geleden zal men in Amerika overgewicht ook als een luxeprobleem gezien hebben. Er is zoveel eten aanwezig, obesitas was simpelweg een gevolg van overvloed. Nu is obesitas echter een heel groot 'echt' probleem geworden in Amerika. Sommige mensen kunnen zich amper bewegen en de ziektekosten van het land zijn torenhoog. Een gezondere populatie zou meer kansen hebben om Amerika uit het economische dal te trekken waar het zich nu in bevindt.

Als jij niet gelukkig bent op je werk en jezelf elke dag met grote tegenzin naar kantoor sleept... dan heb je alles behalve een luxe probleem. Dan heb je een probleem dat steeds groter wordt. En dat kan je heel duur komen te staan...

Een lichaam dat dag in dag uit stress ervaart heeft het zwaar te verduren. Stress hoeft niet alleen gerelateerd te zijn aan werkdruk, maar kan net zo goed veroorzaakt worden door verveling op het werk. Deze onderliggende stress is dat je je voortdurend in een omgeving begeeft waar je niet wilt zijn. Zonder dat je het door hebt, doet die stress zijn subtiele maar vernietigende werk. Veel mensen komen er te laat achter dat ze een burn-out of bore-out hebben. Daarnaast wordt deze stress weer afgereageerd op de partner, de kinderen, het verkeer, en noem maar op.

Af en toe flinke stress in het leven kan geen kwaad. Sterker nog, het maakt je sterker. Net als met de motor in je auto. Als je af en toe flink in de toeren klimt, dan blijft je motor goed gesmeerd. Maar als je altijd in het rood op de toerenteller zit, dan zal dat de levensduur van je motor ernstig bekorten. En zo is het ook met het menselijk lichaam.

Het is zeer gezond om je vaak te realiseren hoe goed je het wel niet hebt ten op zichte van mensen die het stukken minder hebben. Het zet jouw probleem in een ander daglicht... maar jouw probleem blijft hoe dan ook bestaan!

Wat doe jij aan je 'luxe' probleem?